

Hạnh Phúc ngắn ngủi, đợi anh nhé !

Contents

Hạnh Phúc ngắn ngủi, đợi anh nhé !	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	8
4. Chương 4	12
5. Chương 5	14
6. Chương 6	19
7. Chương 7	22
8. Chương 8	25
9. Chương 9	28
10. Chương 10	31
11. Chương 11	34
12. Chương 12 End	36

Hạnh Phúc ngắn ngủi, đợi anh nhé !

Giới thiệu

La Tường Vy thông minh xinh đẹp nhưng mặc cảm , ýt nói k tiếp xúc vs người lạ , là 1 ng cứng rắn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-phuc-ngan-ngui-doi-anh-nhe>

1. Chương 1

cái trường quái quỷ !

Tinh...Tinh...Tinh 6h cái đồng hồ chết tiệt kêu ầm ỹ làm hấn đau đầu nhức óc đến phát điên lủi thui zậy , làm vệ sinh cá nhân xong hấn vào thay quần áo rồi đứng trước gương sịt sịt cái gì đó mà tóc tai rựng như giật điện !

Bước xuống lầu

-Chào thiếu gia . Chào thiếu gia ! (tiếng người hầu chào hần)

-Ừ ! hần vào bàn ngồi thì người hầu lên tiếng .

-Thiếu gia

-Sao???

-Má tôi ốm tôi muốn xin nghỉ vài 3 tháng !

-Ừ đc rồi ! chị đến gấp bác quản gia lấy tiền rồi thu xếp quần áo về đi . (hần cũng tốt lắm chứ bộ)

Pim...Pim xe tới . Hần với vội hộp sữa rồi bước lên chiếc ô tô đen sang trọng .

-Chào thiếu gia (a lái xe chào hần)

-Ừ . chào a !

-Hnay là ngày đầu tiên đến trường mới cậu có lo lắng gì k (a lái xe thân mật hỏi)

-Sao chứ có gì mà lo , chuyện thường thôi mà (hần cười có vẻ như quen với việc chuyển trường lắm rồi)

Tại nhà ai đó : Tường Vy dậy thôi con , 6h30 rồi con k định đi học hay sao . nó bật ngay dậy rồi cầm đầu cầm cổ lao vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân xong nó thay quần áo cái bộ đồng phục quen thuộc rồi lao ra phòng ăn vớ tạm mẫu bánh mỳ với 1 hộp sữa rồi chạy thẳng ra sân leo lên xe đạp .

-À quên ! con chào má con đi học .

-Ừ đi cẩn thận nghe con (bà Linh nói từ trong nhà vọng ra)

-Vâng con bik rồi , má ăn xong rồi cũng đi làm đi nhé

-Ừ con cứ đi học đi

Nó tức tốc đạp hết công suất tới trường vừa bước vào cổng thì cũng đúng lúc cậu thiếu gia nhà họ Nguyễn cũng tới hần hiên ngang bước vào trường như ông hoàng tới trại người làm của nhà hần , khiến nó thấy thật gét trước sự kiêu căng hống hách của hần! Nó dắt chiếc xe đạp yêu quý vào nhà xe rồi chạy thật nhanh lên lớp , yên vị tại chỗ ngồi nó lôi cái máy nghe nhạc Mp3 của nó ra và nghe bài hát quen thuộc mà nó yêu thích Ký ức nhạt nhòa . đang nghe đến đoạn hay thì từng...từng...từng vào lớp thì bỗng những đứa con gái trong lớp rú lên

wOW a ấy thật đẹp zai hần đi qua thì bỗng quay lại

-Lớp 11A1 , à đây rồi hần cười toe toét (tìm mãi mới thấy)

Hần bước vào với bao nhiêu con mắt ngạt nhiên mồm chữ O mắt chữ A thì cô giáo lên tiếng

-Tất cả im lặng đây là bạn Nguyễn Minh Đức mới từ trường xxx chuyển tới lớp ta mọi người giúp đỡ bạn ấy nhé .

-Chào mọi người mình là học sinh mới mong mọi người giúp đỡ mình nhé !

-E là học sinh ưu tiên nên e tự chọn chỗ ngồi đi . (cô giáo lên tiếng)

Hần nhìn qua 1 lượt rà sét trong vài giây suy nghĩ rồi hần phi tới chỗ nó ngồi xuống cạnh nó và nói

-E sẽ ngồi ở đây (hần cười tươi)

Chỉ vì hần thấy lạ tại sao con nhỏ này trông xinh xắn như vậy lại đeo cặp kính nobita to đùng ngớ ngẩn nên muốn ngồi cạnh nó để tìm hiểu xem (vì hần là con người muốn gì là phải đc nấy) Bọn con gái trong lớp bực tức rồi nói thật lớn ” KHỔ CKO CẬU RỒI ” nó quay sang nhìn hần rồi quay ra phía cửa sổ như kiểu hần là người vô hình làm hần tức muốn chết vì chưa có đứa con gái nào dám nhìn hần xong quay đi ngay như vậy . Từng...Từng...Từng ra chơi

Nó gục xuống bàn như kiểu mệt mỏi lắm vậy thì bỗng này_này (giọng của hần)

-Gọi tôi hả? (nó ngạt nhiên vì đã học ở lớp này năm nay là năm t2 mà chưa từng 1 ai nc vs nó)

-Ừ gọi cậu đó , tSao trong giờ k nói gì?

-Tại sao lại phải nói (cái giọng nghe như sắp chết của nó)

Làm hấn bức muốn chết vì đã có đứa con gái nào ko sung sướng khi đc hấn hỏi đâu chứ đằng này con nhỏ này lại vậy ! đang định mở miệng ra nói thì bọn con gái trong lớp chạy lại vây quanh hấn , người thì hỏi han , người thì xin chữ ký y như đc gặp ca sĩ .

Tùng...Tùng...Tùng vào lớp

Ngồi ổn định chỗ ngồi hấn quay sang

-Làm cốc cafe chứ ??

Ngơ ngác nó quay sang

-Nói chuyện vs tôi hả !

Làm hấn tức chết vì nó như kiểu ngoài hành tinh rơi xuống k hiểu tiếng của loài người vậy ! hấn cố kìm nén .

-Ừ nói chuyện vs cậu đó !

-Thôi , tôi phải về nhà !

Hấn chỗ mất nhìn nó Ồ.ó ! con này như k phải con gái vậy đc 1 người đẹp zai công tử như hấn mời đi uống cafe mà lại từ trời , làm hấn càng tò mò nên đã quyết tâm nhất định phải tìm hiểu đứa người ngoài hành tinh này ! cắt ngang dòng suy nghĩ Tùng...Tùng...Tùng tan học . Nó thu dọn sách vở trên bàn rồi cấp vào cặp đứng lên đi xuống nhà lấy xe đăng dặt ra cổng thì hấn chạy ầm ầm đến cô có thể cho tôi số đt đc k ? (hấn thở hổn hển)

-Đc . 0984431xxx đc chưa .

-Đc rồi . tk cô về nhé (hấn cười toe toét)

Nó mặc kệ đi ra cổng rồi leo lên xe rồi đi trên con đường mà 2 năm nay ngày nào cũng đi . Nó đang đi thì 1 người đàn ông đi qua nó dừng xe lại rồi suy nghĩ . Tsao ông ta giống ba quá vậy rồi nó cứ đứng đó suy nghĩ giữa cái nắng trang trang 12h trưa tự nhiên nó có cảm giác như ai đang bóp nát trái tim nó k cho nó thở và rồi RẦM ! Nó nằm vs cái xe đạp ở giữa đường , mọi người k hiểu vì sao nên đều xúm lại , rồi 1 người phụ nữ gọi taxi và đưa nó tới viện! Sau 3h ngủ ly bì thì nó tỉnh và thấy nhức đầu nhức kinh khủng khiếp nó ngỡ ngàng khi nó đang nằm ở đâu thế này tSao nó lại nằm ở đây đang suy nghĩ k hiểu vì sao thì 1 người đàn ông bước vào .

-Cháu tỉnh rồi àh

-Vâng ! nhưng sao cháu lại ở đây vậy bác? (nó ngạt nhiên hỏi)

-Cháu bị ngã và 1 cô đưa cháu tới và đi mất rồi .

-Vậy ạ! thế cháu có thể về chứ bác ?

-Ừ nó đứng xuống giường mà người vẫn choáng váng !

-Thế...Thế ba má cháu đâu? tSao k thấy đến?

-Zạ má cháu đi làm còn ba thì ... còn ba cháu thì mất rồi (nó cười buồn)

-Thế họ có biết k?

-Biết gì hả bác? (nó ngơ ngác)

-Biết cháu bị bệnh

-Bị bệnh ư ! (mặt nó tối sầm lại) bệnh gì ạ (người nó bắt đầu run lên)

-Cháu k biết mình bị bệnh sao? (ông bác sĩ cũng thấy lạ) cháu bị ung thư đã chuyển sang giai đoạn t2 rồi !
Giờ nó run lên bần bặt những giọt nước mắt nhỏ bé bắt đầu rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của nó !

-Bác nói dối , cháu k tin ! (nó cố phủ nhận) lsao mà cháu lại bị căn bệnh đày đọa . Bác đùa ác quá (dần dần những giọt nước mắt cứ rơi như mưa như cái ngày ba nó mất vậy nó khóc rất nhiều khóc tới nấc lên nghẹn ngào)

-Xin lỗi (ông bác sĩ cúi mặt , vẻ mặt bất lực của ông đối vs các bệnh nhân) Bác k giúp gì đc cháu . Thực sự xin lỗi cháu !

Ông bác sĩ tiến lại gần rồi ôm nó vào lòng như đang ôm đứa con gái bé bỏng của ông và nói . Còn 1 năm nữa cháu có thể làm những gì cháu muốn bác sẽ giúp cháu ! Vừa nói dứt câu nó càng khóc to nước mắt dần dụa

-tSao! Tsao lại là cháu tSao ông trời bắt công với cháu vậy? Cháu đã làm gì sai ?????

Ông bác sĩ bất lực chỉ biết ôm nó vào lòng giống ngày ông đã làm như vậy vs đứa con gái thân yêu của ông . Cũng gia đi trong vòng tay của ông ! 1 tiếng khóc nức nở nó bắt đầu ngừng khóc là đứng lên . Cháu phải về đây chào bác ! Cảm ơn bác đã nói cho cháu biết ! Ông bác sĩ chỉ gạt đầu và rồi vẫy tay chào nó !

2. Chương 2

Nó vừa về tới nhà thì thấy bà mai đứng trước cửa đang quét sân . Nó chạy lại ôm chầm lấy bà !

-Con vẫn ổn chứ ! (bà mai lên tiếng sau hành động kỳ lạ của nó)

-Zạ con k sao má . con chỉ là quá nhớ má thôi ! (nó cười cố che giấu cảm xúc đau khổ của mình)

-Vậy thôi con vào thay quần áo đi rồi ra nấu cơm giúp má . Má phải đi làm thêm giờ sắp tới dỡ bố con rồi phải làm đồ cho bố con mà má k còn tiền (bà Linh mặt buồn)

-Vâng con biết rồi thưa má !

Nó chạy vào nhà cất cặp sách rồi thay quần áo bỏ cặp kính ngó ngàng ra mắt nó sưng húp lòng quặn lại ! nhưng nó là người cứng rắn nên k hề khóc khi có bà Linh ở nhà nó sợ bà buồn sau vụ mất đi ba , bà đã buồn tưởng chừng k vực dậy đc nhưng vì nó bà đã cố gắng vực dậy để làm lụng kiếm tiền nuôi nó ăn học mà giờ mất nốt cả nó thì sao bà có thể sống nổi đây ?

5h

6h

7h

8h

9h

10h

Làm xong tất cả mọi việc nó lê lét thân hình mệt nhọc của nó vào phòng nằm gọn trên giường suy nghĩ ! rồi nó đưa ra quyết định phải sống thật có nghĩa dù chỉ là còn 1 năm , phải kiếm 1 khoản tiền để sau khi chết má nó có thể an hưởng tuổi già rồi đang suy nghĩ nó ngủ thiếp đi lúc nào k biết !

Lúc này cậu thiếu gia họ Nguyễn trần trọc k ngủ đc cầm lấy đt và cứ lẩm bẩm 1 mình .

-Gọi hay k , có sợ cô ta la k? Tính khí cô ta thất thường như vậy !

Suy nghĩ hồi lâu rồi cậu ta quyết định gọi !

Hồi chuông t1

Hồi chuông t2

Hồi chuông t3 vẫn k thấy bắt máy cậu ngẩng lên nhìn đồng hồ ” Chết cha 11h rồi ” chắc cô ta ngủ rồi thôi vậy ! và hấn cũng đi ngủ luôn !

Sáng hôm sau

Nó dậy rất sớm dậy nấu bữa sáng rồi lên tiếng :

-Má ơi ra ăn sáng con nấu xong rồi . Muộn rồi con phải đi học đây , con chào má !

” Thiếu gia Thiếu Gia ” dậy đi học thôi muộn rồi đó (ông quản gia lay ng hấn)

-Ừ tôi biết rồi ông xuống trước đi ! tôi xuống liền .

Như mọi ngày hấn làm vsinh cá nhân xong thì bay xuống nhà ngồi vào bàn ăn sáng nhưng k hiểu tsao cậu cứ vui vui ! (hay là vì chuẩn bị đc gặp người ngoài hành tinh)

Tối trường vừa bước xuống xe hấn hí hửng vì thấy nó định chạy lại thì trời ơi bọn con gái ở lớp chạy đến vây kín cậu . tranh nhau nói : ” bạn mới tới hả ?” đứa thì ” bạn ăn sáng chưa mình vs bạn đi ăn sáng nhé ” đứa thì ” chúng mình đi dạo 1 vòng nhé ” làm hấn tức muốn chết hấn cực kì gét nhưng đứa con gái mê zai như mấy con nhỏ này ! hấn cười 1 nụ cười chết người chết người rồi . 1 2 3 chạyyyyy!

tức tốc chạy lên lớp rồi chạy lại cạnh nó rồi thở hổn hển , nó nhìn mà phát bật cười , hấn ngơ ngác nhìn nó rồi cứng đờ !

-Ôi thật k tin nổi tsao con nhỏ người ngoài hành tinh này đẹp vậy ồ.Ồ !

Tùng...Tùng...Tùng vào lớp

Hấn lên tiếng ” này này ”

-Sao vậy?

-Tí đi uống cafe vs tôi nhé ?

-Tôi k thích !

-Ặc . thế cô thích uống gì tôi mời !

Nó cười nhếch mép 1 cái rồi quay đi vài giây suy nghĩ nó phát biểu 1 câu làm hấn troáng váng :

-K thích uống gì cả !

-Thế cô thích gì hấn (bực mình nói)

-Tiền ! a cho tôi hả mà hỏi !

Hấn mặt ***** như khi ăn ớt ! Vài giây suy nghĩ rồi hấn đưa ra quyết định :

-Ừ đc tôi sẽ cho cô , nhưng đổi lại cô phải làm việc cho tôi , vì nhà tôi đang thiếu người giúp việc (hấn cười thích thú)

-Cái gì thật ko đấy hả ? (nó bắt đầu suy nghĩ có nên tin lời hấn ta k nhỉ , hấn ta có lừa mình k vậy ?)

Suy đi tính lại nó nghĩ chỉ còn 1 năm ngắn ngủi nữa là nó đã phải xa thế giới này còn đắn đo gì nữa nếu có thể kiếm 1 khoản tiền giúp mẹ nó trang trải cuộc sống !

-Đc tôi đồng ý . nhưng a giả cho tôi bn hả ? (mặt tỉnh bơ nó hỏi hấn)

Đôi chút ngạc nhiên rồi hấn cũng trả lời

-100 triệu 1 năm ok ! (hấn cười gian xảo)

-Thật ko hả ? (nó k tin nổi vào những gì mình vừa nghe)

-Thật chẳng nhẽ cô thấy tôi giống đùa lắm àh ! Nếu cô k tin chúng ta sẽ làm hợp đồng ok !

-Đc a nói là phải làm đó !

-Nhưng tôi đã nói xong đâu , cô phải tới nhà tôi ở ! (hần cười nham hiểm làm nó rợn cả tóc gáy)

Suy nghĩ 1 lúc rồi nó nói :

-Để tôi trả lời đc hok , tôi về hỏi ý kiến má tôi đã , a đọc số a đi tôi sẽ gọi rồi trả lời !

-Ok . 016984xxxxxxx

-Ok . tôi sẽ gọi !

Kết thúc cuộc nói chuyện nó và hần lao đầu vào học , thỉnh thoảng k quên quay sang nhìn chộm nó !

Tùng...Tùng...Tùng tan học như mọi ngày nó ra lấy xe rồi đi về nhà !

Tại nhà nó :

-Má à . Con có 1 việc muốn nói vs má !

-Ừ con nói đi !

-Từ lúc ba mất con k có 1 người bạn nào cả . mãi tới giờ con mới có 1 người bạn vậy nên con muốn sang ở vs cô ấy đc hok má năm nay cũng là năm thi nhiều nhất nên con muốn sang học chung cùng cô ấy , cô ấy học rất giỏi có thể giúp con trong việc học tập !

Mới đầu bà Linh nhất quyết k đồng ý nhưng về sau đành phải chịu vì nghĩ nó cũng cô đơn lắm từ khi ba nó mất , nó sống mặc cảm k tiếp xúc vs ai cả !

-Ừh đc nhưng con phải thường xuyên về nhà nghe !

-Vâng con bít mà má ! con yêu má lắm!

Kết thúc cuộc nói chuyện , nó chạy vào phòng rồi gọi đt cho hần !

" Thiếu gia Thiếu gia " cậu sao vậy cứ ngồi chờ đẫn từ nãy đến h' nhìn cái đt .

-K có gì ông đi ngủ trước đi . đang nói thì

-Tùng...Zing...Zing...Tùng...Tùng...Zing...Zing (quả nhạc chuông bài chiếc đèn ông sao của hần vang lên)

-Alo , sao giờ cô mới gọi hử , cô có làm k nói 1 câu để tôi tìm người # nào ! hần cau gắt nói

-Tôi...Tôi có làm !

-Ừ tốt mai đi học về tôi qua đón cô . Ok! (hần cúp máy k để cho nó nói thêm lời nào)

Hần cười sung sướng rồi lên phòng đánh 1 giấc ngon lành tới sáng !

" Thiếu gia " mau dậy đi tới giờ đi học rồi (vừa nói ông quản gia vừa gõ cửa)

-Đây đây , tôi dậy liền đây !

Làm vệ sinh cá nhân xong rồi hần xuống dưới lầu ăn sáng , ăn xong thì xe tới cậu vừa đi vừa hát làm a lái xe cũng phải bật cười .

-Thiếu gia hôm nay vui vậy ? lại còn hát nữa chứ !

- ^^ lạ lắm sao , a có thích k ngày nào tôi cũng hát cho a nghe (hần cười đều)

-Zạ thôi ạ ! Cảm ơn thiếu gia =))

Tới trường " lại nữa rồi hần mặt buồn tiu nghỉu " chắc tôi k sống nổi mất hần nghĩ thầm

-Bạn đi ăn sáng vs mình nhé hay đi uống chút nước !

2 con nhỏ cùng lóp tranh nhau nói . làm hần bực mình muốn chết !

-Thôi tôi có việc rồi tôi đi trước đây . Chào 2 cậu gặp lại ở lớp nhé ! hyhy

Hắn tung tăng lên lớp y như trẻ con mới đc mẹ mua kẹo cho vui mừng k siết . chạy lại chỗ nó !

-Cô ăn sáng chưa tôi mời cô ăn sáng nhé !

-Thôi tôi ăn vs má tôi rồi , cảm ơn anh (nó cười nhạt)

-VẬY tí tôi chở cô về lấy đồ nghe !

-Nhưng con chiếc xe đạp của tôi thì sao (nó ngơ ngác hỏi)

-Ồ thì tí tôi bảo người đến lấy dùm cô là đc rồi (hắn nháy nháy mắt)

-Nó cười nhạt rồi đáp . Ừ vậy cũng đc !

Về 1 cái đã Tùng...Tùng...Tùng hết giờ tan học !

-Nào tôi trở cô về lấy đồ , hắn cầm tay nó lôi đi làm bao nhiêu ánh mắt hình viên đạn đang nhìn chăm chăm vào nó vs về mặt tức tối !

Về tới nhà nó nhìn quay nhà thì bất mẹ nó chưa về . Nó dọn dẹp đồ đạc rồi viết lại 1 tờ giấy để trên bàn rồi đi sang nhà hắn .

Tại nhà hắn :

-Để tôi đưa cô lên phòng !

Nó ngơ ngác nhìn xung quanh ngôi nhà . Ôi đang nằm mơ hay sao vậy , cái nhà này to gấp 4 lần nhà nó , từ bàn ghế đến gạch lát sàn toàn đồ đắt tiền , nó ngạc nhiên ?

-Tsao nhà a nhiều người vậy rồi còn thuê tôi ?

Hắn ấp úng rồi trả lời nó

-Ừ thì , Ừ thì cô là người giúp việc riêng cho tôi , là người giúp việc đặc biệt đó (hắn nháy nháy mắt đều giả)

-Ừ gia vậy !

Hắn đưa nó lên phòng cái phòng sát ngay phòng của hắn , hắn mở cửa phòng ra làm nó bàng hoàng k tin nổi 1 căn phòng thật đẹp bên trong toàn màu hồng từ ” ga trải giường cho đến rèm cửa sơn tường , cả chiếc bàn học cũng màu hồng luôn ” nó ngạc nhiên lắm định lên tiếng hỏi thì hắn nói :

-Đừng hỏi gì tôi gét nhất ai hỏi nhiều đó bất chưa !

Nó nghe rồi cũng gật đầu

-VẬY cô sắp xếp đồ đi , rồi nghỉ ngơi 1 lúc tí tôi gọi ăn cơm .

-Ừ rồi bất rồi (nó trả lời bằng cái giọng mệt mỏi)

Nó sắp xếp đồ xong rồi ngủ thiếp đi lúc nào k bất , và nó nằm mơ ngày tận số đến vs nó , nó nằm trên giường bệnh và nhìn mẹ nó nước mắt của bà dần dựa ước hết cái áo công nhân xanh và nó nhìn thấy ba nó đứng ngoài cửa và vẫy tay ra hiệu là đến lúc phải đi rồi rồi nó nói vs bà Linh

-Con yêu má nhiều lắm !

Rồi nó đi theo ba nó đi đến 1 nơi # rất xa rất xa cái nơi mà bố nó đã ở trong trong mười mấy năm qua , nhưng nó đau lòng lắm vì nó k muốn ***** nó ở lại 1 mình và rồi CỐC....CỐC....CỐC nó tỉnh sau cơn ác mộng mồ hôi đầm đìa về mặt tái nhợt hắn bước vào

-Cô sao vậy ! tSao mới chỉ có 1 tiếng đồng hồ mà cô thành ra như vậy (về mặt lo lắng của hắn)

-À tôi kO sao tôi nằm mơ thấy ác mộng thôi (nó cười nhạt)

-Ừ thế cô thay quần áo rửa mặt rồi xuống ăn cơm đi , tôi xuống trước đợi cô !

-Ừ tôi xuống liền !

Thay quần áo xong nó xuống lầu , thì đột nhiên điện tắt hết nó hơi sợ và nghĩ ko biết có chuyện gì xảy ra nhưng vẫn cố đi tiếp thì đột nhiên ở đằng xa có cái gì đó sáng sáng nó tiến lại gần càng gần thì nó nhìn thấy hân và hân nói chào mừng cô tới nhà tôi trên tay cầm chiếc bánh gato với mấy cây nến ” lại đây thổi nến đi ” hân nói ! Nó tiến lại gần thổi nến rồi bỗng hân hôn lên môi nó ! Vài giây cứng đờ người mắt mở to tròn tròn nhìn hân rồi BỐP

-A điên hả , nó ôm má rồi chạy lên phòng rồi khóc nức nở !

Hân ngạc nhiên k hiểu vì sao mình làm vậy chắc tại hân k thể nào cưỡng lại vẻ đẹp lạ lùng của nó ! hân lùi thối lên lầu gõ cửa phòng nó CỐC...CỐC hân mở cửa vào thấy nó đang khóc nức nở k hiểu vì sao hân thấy cảm giác tội lỗi đây mình tiến lại gần nó

-Tôi xL . thực sự xL tôi sai rồi cô tha lỗi cho tôi nhé (hân nói 1 loạt ra rồi im lìm)

Vừa khóc vừa nhìn hân rồi la lớn

-A có biết đây là nụ cười đầu tiên của tôi k hả ? (nói đến đây nó càng khóc to hơn)

Hân lắp ba lắp bắp

-Tôi ... tôi xL , thực sự tôi k cố ý ! (vẻ mặt có vẻ hối cải của hân làm nó tha thứ)

-Ừ đc rồi , giờ tôi đang đói tôi muốn ăn cơm (quệt nước mắt vào nói)

Hân cười tươi rồi dẫn nó xuống bếp 2 người ngồi vào bàn ăn k 1 tiếng nói không khí có vẻ hơi ấm đạm nhưng trong lòng ai đó lại đang vui vẻ như trúng số !

3. Chương 3

Cốc...Cốc...Cốc : ” Thiếu gia ” dậy ăn sáng thôi Ồ.ó giọng ông quản gia !

-Ừ tôi dậy ngay đây !

Hân mò dậy làm vsinh cá nhân thật nhanh rồi chạy sang phòng nó , CỐC...CỐC...CỐC

-Dậy đi xuống ăn sáng rồi còn đi học !

-Ừ ừ tôi dậy ngay đây ! nó ngáp ngắn ngáp dài rồi mò dậy 5p sau nó xuống lầu ngồi vào bàn nó lặng lẽ ăn thì bỗng Tùng...Zing...Zing...Tùng...Tùng...Zing...Zing (cái nhạc chờ khủng khiếp của hân)

-aLo , ai đó

-À My à e , có việc gì mà sáng sớm đã gọi a vậy rồi ?

-À k đc đâu a bận rồi để a bảo xe tới đón e nhé !

-Ừ vậy bye e !

-Ai vậy? nó hỏi !

-1 người bạn cô ăn đi đừng hỏi nhiều có nhớ lời tôi nói k hả (hân cầu)

-Ừ ừ nó cầm cùi ăn k 1 tiếng ho ho !

Pim...Pim xe tới :

-Ăn xong chưa đi học thôi .

-Ừ a đi trước đi tôi đi xe đạp cũng đc !

-Cô điên sao mà đi xe đạp ! Xa lắm đó !

-Tôi đi quen rồi với lại tôi muốn đi xe đạp (nó cười nhạt)

-Kệ cô , tôi đi trước đây , thật là bực mình!

Tùng...Tùng...Tùng tan học :

-Tối nay tôi bận cô ăn cơm trước k cần đợi tôi đâu !

Nói xong hắn đi mất hút để lại nó với vô số câu hỏi ! =.=”

Về tới nhà tắm rửa ăn cơm xong nó ngồi trên chiếc ghế sofa xem tivi nhìn lên đồng hồ đã 9h rồi mà chưa thấy hắn về nó bắt đầu thấy hơi lo (dù sao hắn cũng là chủ của mình mà)

rồi 10h

11h vừa nó quyết định k chờ hắn nữa vừa tắt tivi thì thấy hắn về nhưng k phải mà còn có 1 cô gái nữa , 2 người khoác tay nhau trông rất tình cảm làm nó hơi bất ngờ rồi Bụt cả 2 ngã sõng soài ra đấy nó chạy lại đỡ hắn vào ghế rồi chạy ra đỡ nốt cô gái đó nó nói :

-Trời , uống gì mà uống nhiều vậy? (vẻ mặt khó chịu)

-Cô cô chưa ngủ sao hắn lè nhè nói !

-Tôi chưa đợi a đó !

-Ừa vậy sao , khỏi cần rồi hắn lè lét lên phòng !

Còn cô gái kia thì ngủ luôn trên ghế sofa ! nó cũng mặc kệ vì sức yếu sao đỡ nổi lên lầu ! nó lên lầu đi qua phòng hắn thấy hắn đang nằm dưới đất nôn đầy nhà nó thở dài rồi vào dọn dẹp đồng đó , xong 1 hồi dọn dẹp nó mệt quá ngồi xuống dưới hắn nghĩ 1 chút thì quay ra nhìn hắn , nó nghĩ ” nhìn hắn cũng đẹp zai đó chứ ” lần đầu tiên trong đời nhìn thấy con zai làm nó đỏ mặt cắt ngang dòng suy nghĩ nó lại nghĩ về căn bệnh của mình mặt ỉu sùi rồi lặng lẽ về phòng , 1 ngày mệt mỏi nó cũng chìm vào giấc ngủ ! Sáng hôm sau : Nó thức dậy sao 1 giấc ngủ thoải mái người cảm thấy khỏe khoắn hơn hắn !

Xuống lầu đã chuyển bị hết thức ăn nó lại gần cô gái tối hạ lay nhẹ người .

-Chị ơi , chị ơi dậy ăn sáng !

Cô ta mở mắt ra rồi đứng dậy thì RẦM 1 cú ngã hết sức ấn tượng làm ai nấy từ bác quản gia tới người làm lẫn ra cười làm cô ả ngại thở ra = tai và chạy ngay lên phòng của hắn ta! Nước mắt cá sấu

-Huhu a Đức ơi dậy đi mấy người dưới nhà bắt nạt e con nhỏ bắt đầu nước mắt đầm đìa !

Làm hắn rồi bởi mới mở mắt mở mắt ra đã gặp phải cô ả !

-Ừ ớc rồi ngoan k khóc nữa e xuống trước đi đợi a 1 xíu a xuống xem ai bắt nạt e ! (hắn cười ngượng ngịu)

-Vâng a mau xuống đây (cô ả không nghe)

-Ừ ớc rồi mà e xuống trước đi , a thương ! (nhưng thực lòng hắn muốn cho cô ả mầy) rồi nghĩ cái con đĩa đôi này mãi k chịu buông tha ỉnh !

10p sau hắn bước xuống với 1 bộ mặt rất chi là hình sự thôn !

-Tất cả lại đây (hắn nghiêm nghị nói)

Tất cả mọi người tiến lại chỗ hắn đang ngồi đứng thành hàng y như kiểu tập hợp trong quân đội !

-Thiếu gia gọi chúng tôi (ông quản gia lên tiếng)

-Phải , ai vừa bắt nạt bé Mỹ thì đứng lên trước tôi còn tha cho nếu k để tôi tìm ra thì đừng trách (hắn nói mà mặt k chút biến sắc)

-Zạ thưa thiếu gia chúng tôi đâu có bắt nạt cô Mỹ đâu ạ (ông quản gia nhẹ nhàng đáp)

-Thế sao bé Mỹ bảo mọi người bắt nạt cô ý !

Từ nãy đến h nó im lặng giờ mới lên tiếng !

-Này a nói gì vậy hả? a có ở đây có tại nghe mắt nhìn thấy chúng tôi bắt nạt cô ấy đâu mà a dám nói vậy !
(nó nói giọng có vẻ bức bối)

Mà k biết đang có người dòm nó từ nãy đến h vs ánh mắt hình viên đạn !

-Thì thì tôi thấy bé My khóc chạy lên nói vs tôi như vậy (hần lúng túng nói)

-K nghe k thấy đừng có ăn nói hàm hồ (nó quát lớn) trong đầu nó nghĩ thực bức mình vs cái con nhỏ đó vừa điêu ngoa vừa chảnh!

Bấy giờ nhỏ My mới lên tiếng :

-Này con nhỏ kia mày là ai mà dám sía vào chuyện của tao , rồi cô ả quay sang chỗ Đức , a Ầ (cái giọng nũng nịu) con nhỏ đó là ai vậy?

-Ầ à , người giúp việc đặc biệt của a !

-Cô ả quay ra **** xa xả vào mặt nó , này con kia mày chỉ là 1 con giúp việc mà mày dám lên tiếng ở đây hả , con nhà quê k biết lớn bé gì cả mày mà con thế nữa đừng trách tao , đừng hỏi vì sao mắt việc nghe chưa ! (cô ả hùng hổ nói)

Nó tức đến tím tái mặt từ bé đến h chưa gặp 1 ng nào vô liêm sỉ như cô ả , nó k nói gì chạy ngay lên phòng rồi đóng RẦM cửa lại ngồi vào góc tường khóc thút thít (làm người giúp việc là khổ thế đấy) Còn hần thì đang hú hí vs con nhỏ dưới nhà 1 chốc lại cười rú lên như bầy thú hoang vậy! Mặc cho nó khóc đến lút nhà trên lầu hần k thèm ngó ngang !

Hnay là t7 ko phải đi học nên đành ở nhà xem tivi vs vậy nó than thở rồi xuống lầu !

-Ồ bác ơi ! (nó gọi bác quản gia)

-Zà tôi đây , có việc gì vậy cô ?

-A Đức vs nhỏ My đâu rồi hả bác ?

-Ầ thiếu gia đưa cô My đi mua đồ rồi , vì hnay là t7 mà cô (ông cười nhạt)

-Đi mua đồ ư ? thật là đáng ghét , mặc mình ngồi khóc trên tầng rồi đưa nhỏ đi mua đồ ư (nó nghĩ trong bụng 2 tay vò vào nhau)

Thì nó stop ngay dòng suy nghĩ và quay sang bác quản gia .

-Bác ơi ! Cô ta là ai vậy bác , cháu thấy có vẻ mọi người kính nể cô ta , mà cô ta ghê gớm vậy sao ngay cả người như Đức cũng phải nhường nhịn ????

-Ầ , cô My hả ! Cô ấy là bạn gái cũ thiếu gia và lại còn là con của bạn ông chủ , từ bé 2 người đã hay đi vs nhau rồi nên chắc cậu chủ cũng quý cô My lắm nên cậu ấy mới bênh cô ấy như vậy !

-Thật ư , cháu k tin nổi đấy ! mà sao cháu k thấy a Đức nhắc tới nhỏ My bh ????

-Là vì cô My mới từ Mỹ trở về ! và cũng tại cô mới tới nên ko biết đó thôi ! (bác quản gia nói vs cái giọng thông cảm vs những dấu ????? to đùng trong đầu nó)

-Ầ cũng phải cháu mới tới có 1 tuần àh! (nó cười rồi xoa đầu)

Vũ Dương My (chảnh , khinh người , xấu xí nhưng luôn luôn coi mình là người đẹp nhất và luôn tự mãn vs sắc đẹp đến phát sợ của nhỏ) nhưng đối lại nhỏ lại có 1 ông bố giàu có là ông Vũ chủ tịch tập đoàn người mẫu lớn nhất tP là bạn của ba Đức và cũng là nhà hợp tác đã lâu năm của má Đức !

Tại siêu thị : 2 ng đó đang tay trong tay cười đùa vui vẻ đi mua đồ , nhưng nào biết trong lòng hần nóng như lửa đốt chỉ muốn chạy ngay về nhà nhưng lực bất tòng tâm !

-Chắc người ngoài hành tinh phát này sẽ thành người ngoài hành tinh thật đây , quả này chết chắc vs cô ta mình thực sự rất gét bị ăn tát àh ! ồ.Ồ (đang suy nghĩ thì tiếng gọi của nhỏ My làm hấn giật mình)

-A yêu lại đây vs e nào (nhỏ vẫy tay kêu hấn lại chỗ nhỏ)

-Ừ ừ a tới đây (về mặt mệt mỏi bắt đầu biểu lộ)

-A mệt hả ? (nhỏ hỏi)

-Ừ có hơi hơi tại hạ uống nhiều rượu quá àh !

-Vậy chúng ta về nhà nhé (nhỏ tỉnh bơ nói)

-Về ư , chúng ta về nhà nghĩa là sao??? (hấn chỗ mắt nhìn nhỏ)

-Thì sắp tới e sẽ chuyển sang nhà a ở (giọng nói nũng nịu 2 má đỏ hồng)

-Tsao lại vậy? tSao e lại sang nhà a ở (hấn bắt đầu tỏ ý khó chịu)

-Thì ba a nói e chuyển sang ở cùng a để việc đám cưới mà (cái bản mặt giả nai của nhỏ làm hấn ớn lạnh)

-CUỐI , CUỐI ư (hấn la lớn làm ai cũng quay lại nhìn nhỏ và hấn)

-A sao vậy ngại quá đi mất (nhỏ tỏ vẻ giận hờn rồi đi trước)

Bỏ mặc hấn đứng sững sờ ở đó , khựng lại vài giây suy nghĩ rồi hấn vội chạy theo nhỏ .

-Thế e nghĩ sao? E có đồng ý k hả (hấn hỏi dồn dập làm nhỏ ngại)

-A hỏi gì kì vậy , tất nhiên là e đồng ý rồi , chúng mình có phải mới biết nhau đâu cũng là quen nhau từ nhỏ rồi và lại e cũng đã làm bồ a 2 năm qua chẳng nhẽ giờ k thể làm vợ a??? (nhỏ nói mặt k chút biến sắc)

-Nhưng nhưng chúng ta còn quá nhỏ , e còn phải đi học nữa mà , a cũng vậy a còn phải đi học kinh doanh giúp ba a mà (hấn cương quyết k đồng ý nhưng k biết làm cách nào để nói cho nhỏ mà k làm nhỏ nổi khùng nổi đóa lên)

-E k biết a đi hỏi ba a đi , e về nhà trước đây , vài bữa nữa e sẽ chuyển tới , a bảo bác quản gia chuẩn bị phòng cho e ! (bước lên xe nhỏ đi mất)

Hấn lủi thủi về nhà mặt ỉu sùu như vừa bị con nhỏ hút hết sinh khí vậy ! Vừa với tới nhà thì nó chạy ào ra hỏi han

-A sao vậy ốm hả ? có sao k để tôi đi mua thuốc ????

-Tôi kSao , cảm ơn cô (giọng nói yếu ớt như con gái vậy nó nghĩ) à mà lúc nãy My có hơi quá lời vs cô tôi thay mặt My xL cô !

Nó ngạc nhiên vì tSao 1 người như hấn mà lại trở nên hiền lành và tốt bụng như vậy ???

-À kSao , a ăn chè ko tôi lấy cko (nó niềm nở hỏi)

-K giờ tôi muốn ngủ ! (lê lét thân hình mệt lên lầu)

-Alo ba hả ? chuyện của con vs My là như nào vậy ba , tSao ba ko nói trước vs con (hấn cau gắt và bắt đầu chở lại là hấn của bình thường)

-Alo con zai hả , à thì vì ba và bác Vũ đã quyết định như vậy rồi , giờ chẳng nhẽ từ chối vả lại bác Vũ cũng đã hợp tác làm ăn lâu năm vs ba và má giờ con lấy My 2 gia đình thân càng thêm thân chứ sao (ông Nguyễn nói mà k nghĩ tới cậu con zai của mình , đối vs ông chỉ có công việc là công việc , nên cái gì ông cũng nghĩ cho công việc đầu tiên)!

-KOOOOOOOOOOOO! (hấn la thật lớn) KOOOOOOOOOO con k đồng ý!!!!!!! rồi cúp máy .

Chắc tại tức quá nên hấn k biết nó đã đứng ngoài cửa và nghe hết mọi chuyện !

4. Chương 4

Tùng...Zing...Zing...Tùng....Tùng...Zing...Zing (nhỏ My gọi)

-Alo , My hả sao gọi a sớm vậy (ồ.Ồ mắt nhắm mắt mở hần nói)

-A zậy mau đi e qua sắp tới rồi hihi chúng mình cùng đi ăn sáng (nói xong nhỏ cúp máy k để hần kịp nói thêm câu nào)

Vừa nói xong hần bật dậy nghĩ nghĩ 1 lúc rồi :

-Trời ơi cái số của tôi (đâm đầu vào gối hần nói)

-Á à (hần cười vẻ khoái trí)

Làm vsinh cá nhân xong hần phi ngay sang phòng của nó CỐC...CỐC....CỐC

-Zậy đi tôi đưa con đi ăn sáng (hần la lớn)

Nó ra mở cửa rồi mắt chữ A mồm chữ O .

-A trúng gió hả ?? (vừa nói nó vừa đưa tay lên giờ trán hần)

-Cô điên hả ! ko đi thì thôi tôi có lòng tốt mà có người lại chê (vừa nói mặt hần vênh vênh rồi xoa cằm)

-Đc thôi tôi zậy lâu rồi đợi a mời đi ăn đó (mặt tỉnh bơ nó nói)

-Vậy thì đi thôi còn chờ gì nữa

Vừa bước đc 1 bước thì hần dừng lại đứng như tượng .

-Nè cô ăn mặc như vậy mà dám đi vs tôi hả (hần la lớn) khi tôi quá đầy người ngoài hành tinh à ! (bắt đầu lại như khi ăn ớt)

-Tôi tôi k còn bộ nào tốt hơn bộ này cả ! (ừ sùi nó nói mặt cúi gầm xuống)

Hần ngạt nhiên lăm rồi lôi tay nó đi thật nhanh ra xe !

-Tới stop của má (hần nói vs a lái xe)

-Vâng thưa thiếu gia!

Vừa ra cửa thì xe của nhỏ My tới , nhỏ tung tăng chạy vào nhà gọi lớn :

-A ơi e tới rồi nè !

Gọi cậu t1

Gọi cậu t2

Gọi cậu t3

Thì bác quản gia từ trên lầu chạy ra rồi cúi chào nhỏ và nói :

-Thưa cô ! thiếu gia vừa ra ngoài vs cô Vy rồi ạ ! (bác quản gia lễ phép nói)

-Vừa ra ngoài ư ! tSao lại thế tôi bảo trước là tôi đến rồi mà (nhỏ la lớn) mà Vy là con nhỏ nào sao tôi ko biết hả????

-Zạ là cô Vy người giúp việc đặc biệt của thiếu gia ạ !

-À hóa ra là con nhỏ nghèo nàn đấy , chơi tao à con nhỏ nghèo nàn cứ đợi đấy! (nói xong nhỏ bỏ đi)

-Kít , tới rồi thiếu gia (a lái xe chạy xuống nhỏ cửa)

Mà quên thiếu gia Đức từng lúc lên xe tới lúc xuống xe vẫn chưa buông tay nó ra (kết rồi nó rồi chẳng)

-K hỏi nhiều , chỉ cần im lặng đi theo tôi , tôi bảo gì làm nấy bít chưa hả (hần lườm nó 1 cái thật sắc)

Làm nó sợ cứng đơ cả người chỉ mỗi cái cổ là hoạt động và cứ gật đầu lia lịa !

-Chào thiếu gia (1 chị bán hàng chạy ra cửa mở cửa rồi lễ phép chào hấn)

-Ừ chị chọn giúp tôi vài bộ thật đẹp và mới thật hợp vs cô gái này ! cô đi theo chị ấy đi (hấn đưa mắt về chỗ chị bán hàng)

Nó vội vàng đi theo chị bán hàng rồi thật ngạc nhiên vì cái nhà bán quần áo này thật lớn , lớn gấp mấy lần nhà nó , nó nghĩ

-Chỉ là bán quần áo thôi mà phải làm nhà to hơn cả nhà ở thật đúng là mấy người nhà giàu (cắt ngang dòng suy nghĩ)

Chị bán hàng đưa cho nó 5 bộ là mẫu ms nhất của tuần này do chính tay mẹ hấn thiết kế .

-wOw (nó k tin nổi vào mắt mình) có có thật e đc mặc nhưng bộ này k chị?

Chị bán hàng gật đầu và đưa nó vào phòng thử đồ !

Bộ thứ nhất nó bước ra với chiếc quần bò rách tả tơi màu xanh vs 1 chiếc áo phong đen ! hấn xua tay lắc đầu lia lịa nó mặt buồn bước vào phòng thử đồ và tiếp tục vs bộ t2 , r' bộ t3 , t4 rồi bộ t5 thì nó lên tiếng :

-Tôi mệt quá! đây là bộ cuối cùng rồi có đc k hả??? nó thở hổn hển (như vừa ra chiến trận vậy)

Rồi 10s 20s 30s 40s 50s 1p hấn vẫn cứ nhìn nó như mất hồn và nghĩ ” ôi nó thật đẹp với chiếc váy đen nửa đùi và với 1 bông hoa buộc trên cổ ” nước da trắng của nó ” ôi k thể tin nổi ” (hấn nghĩ thầm trong lòng) rồi nó chạy lại lay người hấn

-Tôi mặc xấu lắm phải ko? (nó cười buồn)

-À thì tất nhiên rồi , vì cô đang là 1 con vịt xấu xí bỗng chở nên thành thiên nga lsao mà đẹp đc (hấn cười đều) à mà cô còn thích bộ nào k lấy đi !

-Thôi tôi mặc k đẹp lấy làm gì mà chúng đắt quá tôi làm gì có tiền (nó nói giọng có vẻ hơi tiếc nuối)

-Cứ lấy đi tôi giả rồi trừ dần vào tiền lương của cô (hấn cười khoái trí)

-Thôi thôi tôi k lấy đâu ! (nó lắc đầu lia lịa)

-Đùa thôi cô tưởng thật hả ! lấy đi tôi tặng cô (bh ms chịu làm người tốt) mà này cứ mặc nguyên bộ này đừng cởi ra rồi đi ăn sáng thôi tôi đói quá rồi cô mau lên đi ! (vừa xoa bụng hấn vừa nói)

-Ừ ừ (nó ngạc nhiên lắm định hỏi nhưng lại nghĩ) hấn rất gét ai hỏi nhiều , nếu mình giỏi giờ # gì chọc hấn , thôi thôi kệ vậy !

2 người vui vẻ ra về rồi tới quán phở quen thuộc mà hấn hay tới !

-Chào bác ! (hấn chào bác chủ quán)

-Chào cậu , chào cô ! cậu mới tới hả , hnay lại còn dẫn cả người yêu đi nữa à? vinh dự cho tôi quá (bác chủ quán chọc hấn)

-Hi có xinh k? vợ sắp cưới đó (nhanh mồm hấn nói và quay sang nhìn nó và cười 1 nụ cười hạnh phúc như truyện đó là thật vậy)

-Ồ vậy ư , đến lúc đấy nhớ phải mời tôi đó ! (bác chủ quán nói giọng ngạc nhiên vì nhìn cả 2 đứa đều rất trẻ vậy mà đã có ý định lấy nhau rồi)

Tại hấn với bác chủ quán quý nhau nên bác chủ quán ko ngại ngần hỏi thẳng :

-Thế đã có tin vui chưa ?? (cười đều bác chủ quán nói)

Làm cả 2 đứa quay ra chỗ mắt nhìn bác chủ quán !

-Cái gì tin vui ư??? tin gì hả??? (hấn ngơ hỏi)

-Cậu ngại gì tôi mà cậu còn phải ngại hả (bác chủ quán đập nhẹ 1 cái vào vai hấn)

-Bác sao vậy , tin gì chứ nói liên thiên , có bán hàng k hả? như mọi hôm !

-Ok Ok ko nói nữa (hehe bác chủ quán cười rồi có vẻ hiểu ý) (nhưng đâu có như bác chủ quán nghĩ)

2 Đứa lao đầu cắm cổ vào ăn ! 20p” ăn xong 2 người vừa bước ra cửa thì bỗng hấn dẫm vào bỏ chuối trượt chân , phản xạ nó đưa tay ra kéo hấn thì bộp ciếc đt từ trong túi rơi ra vỡ tan ! nó cúi xuống về mắt tiếc nuối rồi la :

-Đi đứng cho cẩn thận đi ! (nói xong nó leo lên xe trước)

Hấn chạy theo rồi cũng la (vì hấn đâu có phải vừa)

-Vì cái đt đời cổ đáp chó còn chết này mà cô dám la tôi hả ????

Làm nó giật mình rồi nó bỗng im bặt làm hấn càng tức . Đi đc 1 đoạn rồi hấn lên tiếng :

-Đỗ xe lại

-Nhưng thiếu gia có việc gì vậy ạ? (a lái xe ngạc nhiên hỏi)

-Bảo đỗ lại là đỗ lại , hỏi nhiều làm gì k phải việc của a (hấn bắt đầu giận cá chém lung tung)

A lái xe đánh xe đỗ bên vệ đường rồi hấn quát lớn :

-Cút xuống xe !

Nó ngạc nhiên hấn rồi tỉnh bơ nói

-Bảo tôi hả ????

-Ko bảo cô chẳng nhẽ tôi # nói vs tôi !

-Nhưng nhưng tSao??

-Cút xuống mau lên đừng để tôi đập cô xuống ! (hấn lạnh lùng nói)

Nó đành phải xuống xe ! Mặc cho nó đứng ở đó hấn kêu a lái xe chở hấn tới bar! nơi hấn hay tới để giải tỏa ! Nó đành phải đi bộ về trong lòng ức lắm cố kìm nén nước mắt vì đang ở giữa đường mà ! nó lẩm bẩm :

-Đúng là khủng mà , tên đáng gét chết tiệt tôi mong cho a bị đánh bê bết cho đỡ tức ! (vừa nói nó vừa cầm chiếc đt lên nhìn vs ánh mắt sốt xà)

Về phía hấn đang trên đường tới bar thì hấn kêu :

-Dừng lại tại quán đt trước mặt !

Dừng lại hấn đi vào tầm 10p sau ra 1 túi nhỏ (chắc là mua đt bù cho nó) rồi lại kêu a lái xe chở hấn về nhà !

5. Chương 5

Tại nhà hấn :

-Trường Vy , Trường Vy cô đâu rồi hả (hấn la lớn)

Chạy 1 vòng , tìm mãi mà k thấy nó , máu từ dưới chân bắt đầu dâng lên não hấn bực mình đá bộp 1 cái thì XOẢNG vỡ cái bình hoa !

-À quên cô ta đi bộ về mà nhĩ ! (hấn nghĩ thầm rồi bật cười chạy đi tìm nó)

Lòng vòng 1 lúc ở chỗ đó mà mãi k thấy nó bắt đầu 3 máu 6 cơn lại nổi ùng ùng lên đang **** thầm nó trong bụng thì bỗng có tiếng la lớn (nghe quen quen)

-Buông tôi ra , mấy người làm gì thế hả? Về mặt sợ hãi hoảng hốt (tiếng của nó)

Có 3 thằng du côn tóc xanh tóc tở tóc vàng đang chêu nó , mở cửa xe hấn nói ” a ở yên đây k cần xuống đầu tôi tự giải quyết đc ” (hấn nói vs a lái xe)

-Vâng tôi biết rồi , thiếu gia cẩn thận !

Hấn tiến chỗ bọn chúng rồi BỐP 1 cú đâm bay ngay vào mặt thằng tóc xanh rồi BUP 1 cú đá ôm chặt lấy thằng tóc vàng còn thằng tóc đang rùng tay nó thì vội buông ra chạy đi mất . Hấn tiến lại gần nó ôm chặt lấy nó và hỏi :

-Cô có sao k? Đừng sợ có tôi ở đây !

Nó bàng hoàng rồi cũng cứ đứng im như vậy để hấn ôm vào lòng như con nít đc ba âu yếm ! Đang trong giây phút lãng mạng thì :

-Hự !

Thằng tóc đỏ quay rút con dao trong túi ra đâm 1 nhát vào lưng hấn , tay hấn buông ra khỏi vai nó và nằm khụy xuống đất lúc đó a lái xe ms ra thì bọn chúng đã chạy hết nó ra đỡ hấn dậy !

-A a có sao k? (những giọt nước mắt nhỏ bé bắt đầu rơi)

-Tôi tôi tôi ksao cô đừng lo (hấn cố gượng cười)

-A cố lên tôi sẽ đưa tới viện ! cố lên nhé !

Vừa nói nó vừa đỡ hấn dậy vào xe tới viện , những giọt nước mắt bắt đầu càng rơi nhiều . Làm ướt hết chiếc áo sơ mi trắng của hấn !

-Cô đừng khóc , tôi ksao đâu , đừng khóc mà (cố đưa tay lên lau nhưng giọt nước mắt trên đôi má hồng của nó)

-Ừ đc rồi tôi k khóc (nó nói trong ghen ngào)

-Ừ , đừng khóc nữa (hơi thở bắt đầu yếu dần giọng nói bắt đầu nhỏ đi) Tôi tôi buồn ngủ quá , tôi muốn ngủ 1 lát cô đừng đi đâu nhá hãy ở đây vs tôi (hấn nắm chặt tay nó rồi dần dần nhắm mắt lại)

-Này (nó lay người hấn thật mạnh) a sao vậy đừng bỏ tôi mà (nó khóc thật to) đừng bỏ tôi sắp tới viện rồi mà !

-Tối rồi tối rồi (a lái xe chạy thật nhanh xuống mở cửa công hấn vào phòng cấp cứu)

1 Tiếng 2 Tiếng rồi 2 Tiếng 30p phòng cấp cứu mở cửa bác sĩ bước ra !

-Ca phẫu thuật rất thành công . Thật may còn 2 cm nữa là vào tim ! Cậu ấy k sao tạm thời k nên cử động mạnh và di chuyển nhiều ! Giờ mọi người có thể vào thăm cậu ấy rồi .

Nó tiến lại phía giường bệnh hấn đang nằm và bắt đầu lại khóc , khóc thật to !

-Huhuhuhuhu tôi xL thực sự xL a !

-Ngốc à tôi ksao mà , mệnh tôi đâu thể ngắn như vậy đc chứ ! (hấn cười ghẹo nó)

-A còn nói đc hả đồ đáng ghét! (2 má đỏ ửng lên vì ngại)

-Tôi có cái này cho cô nè !

Hấn cầm lấy đt nhắn tin cho ai đó rồi 2p sau thấy a lái xe cầm 1 chiếc túi nhỏ đưa cho nó ! nó ngơ ngác nhìn hấn !

-Cái gì vậy của tôi hả (vẫn vẻ mặt ngơ ngác) cái gì vậy ????

-Ừ của cô đó , cô mở ra thì biết , mau mở ra đi ! (hấn dục nó)

Nó từ từ mở ra rồi thật ngạc nhiên vì đó là 1 chiếc đt đời mới màu xanh !

-wOw nó thật đẹp , chắc mắc lắm ha??

-À thì cũng bt thôi ! Bù cái sáng đt sáng nay ! Mà sao vì cái đt đó mà cô dám la tôi hả (lại bắt đầu như bà già khó tính)

-Tôi tôi xL , vì vì đó là chiếc đt trước khi còn sống ba tôi dùng ! (mặt buồn nó nói)

Hắn cũng hiểu ra phần nào ! rồi đánh trống lảng đi việc #

-Tôi muốn về nhà ở đây đông đúc quá àh ! tôi k thích tôi muốn về nhà (hắn nũng nịu)

-Ờo đây là phòng riêng mà có ai đâu mà đông ** ! nhưng a còn yếu lắm vs lại bác sĩ bảo a nên ít hoạt động !

-Nhưng tôi k muốn ở đây , cô mau bảo ông ta cho tôi về nhà đi !

Sau 1 hồi tranh cãi nó cũng phải phục tùng mệnh lệnh của hắn ! 1 tiếng sau xe tới cả 2 cùng về nhà , tới nhà nó đỡ hắn lên phòng nghỉ và chạy sang phòng thay đồ rồi nằm xuống giường cứ ngắm mãi cái đt hắn mua cho ! Nó bật nguồn lên thì giật mình vs cái phong nề hình của hắn !

-Trời có phải k đây ! tên này k bít định làm gì !

Lay hoay 1 lúc tìm mãi chẳng thấy chỗ đổi phong nền , vì cái máy đời ms nên rất nhiều chức năng và nó quyết định sang làm phiền hắn đổi cho !

Cốc...Cốc !

-Vào đi (hắn nói)

-Hi a chưa k ngủ sao , Tôi có việc muốn nhờ a giúp (nó cười rụt rè bước vào)

-Đc có việc gì có nói đi !

-Tôi muốn thay cái hình của a nhưng làm mãi k thay đc !

-Cáiiiiiiiiii giiiiiiiiii ai cho cô thay háaaaa! (hắn quát lớn)

-Tôi tôi nhưng mà kì quá , đt của con gái lại có hình con zai ở đây !

-Tôi k cần bít (hắn hạ giọng) Mà này cô k nhớ vì sao tôi bị như này hả??

-Ừ thì ! tại tôi !

-Thế nên đó vì muốn đưa cho cô chiếc đt nên tôi ms bị ra nông nỗi này , nên tôi để hình tôi ở đó để cô k bh quên là vì có tôi nên cô ms thoát khỏi bọn côn đồn đấy (hắn cười khoái trí)

-Ừ như nào cũng đc , thôi a ngủ đi tôi về phòng đây !

Quay đầu nó bước đi !

-Này còn 1 việc nữa , tôi muốn từ giờ tới trước khi tôi khỏi cô phải ở đây chăm sóc tôi k rời nửa bước nếu tôi k cho phép , vì là cô gây ra mà và lại cô còn nhớ cô là người giúp việc đặc biệt của tôi ko hả? (hắn cười hết sức đều giả)

-Trời tôi có nghe nhầm k vậy??

-Cô dám cãi lời chủ của mình !

-Đâu có tôi có ý kiến gì đâu !

-Vậy thì lại đây ngồi (hắn đập tay xuống bên cạnh hắn ra điều ngồi ở đây)

-Nhưng tôi ngủ ở đâu hả??? (nó ngơ ngác)

-Ở đây chứ đâu (hắn tỉnh bơ)

-Ở đây ư , nam nữ ngủ chung lSao đc? sau này tôi còn phải lấy chồng nữa thế k đc đâu! (nó vẫn cố gắng ra vẻ k đồng ý)

-Cô muốn chết hả? (hấn gắt gỏng) có gì tôi chịu trách nhiệm đc chưa , giờ thì lại đâu mau lên đừng để tôi nói nhiều !

-Ừ a nhớ những gì a nói đó !

Nó tiến lại gần hấn người run rẩy rồi ngồi xuống cạnh hấn rồi bồng hấn đưa cho nó 1 cuốn truyện !

-Đọc cho tôi nghe , giờ tôi hơi khó ngủ cô đọc cho tôi nghe đi ! (từ bé đến h lúc nào khó ngủ bác quản gia cũng phải đứng bên cạnh đọc truyện cho hấn để hấn dễ ngủ) và giờ thay bác quản gia là nó !

10p 20p 30p 1 tiếng hấn ngủ từ lúc nào mà nó k hay , nó bắt đầu suy nghĩ tới chuyện hnay vì nó mà hấn đánh nhau vs bọn zu côn ! nó suy nghĩ ” Sao lúc đó mình lại vậy nhỉ , sao lúc đó mình lại thấy vui mừng , sao lúc hấn ôm mình thì mình lại thấy sức độn đến vậy lại còn muốn như thế mãi nữa chứ ” đang suy nghĩ nó nhìn lên đồng hồ 11h45

-Trời ơi muộn quá rồi , đi ngủ thôi mai còn đi học! nhưng nhưng ngủ kiểu gì đây (quay sang nhìn hấn) thôi đành liều vậy !

Nó nằm xuống cạnh hấn và cố ngủ , đang ngủ ngon lành thì thấy cái gì đó sau lưng cứ run run , hóa ra nó đang run lên vì lạnh ! hấn quay sang kéo chăn đắp cho nó

-Cái đồ ngốc có gì mà sợ thế chứ (hấn cười mỉm) và rồi vài p” sau cũng ngủ thiếp đi !

Thức dậy sau 1 giấc ngủ ngon lành nó quay sang nhìn hấn , nó nhìn rất lâu càng nhìn nó càng thấy hấn thật đẹp zai ! ” Sao a ta đẹp quá vậy ” (nó nghĩ trong đầu) ” Sao lúc ngủ cùng a ta mình lại cảm thấy vui như vậy ” (s nó ngờ ngàng) ” Ms ở cùng a ta 1 tháng chẳng lẽ nào , k k thể ” (nó cố phủ nhận)

Sau 1 hồi suy nghĩ nó đứng lên vào nhà wC làm vsinh cá nhân xong nó sang buồng thay quần áo rồi đi xuống lầu ăn sáng , ăn xong nó mang thức ăn lên cho hấn ! Kẽ lay người hấn :

-Zậy đi , zậy ăn sáng , tôi bê lên rồi nè !

Nói xong nó chạy vào nhà wC mang 1 thay nước rồi bần trải khăn mặt ra cho hấn ! Xong xuôi nó đưa đĩa thức ăn cho hấn ” Nè ăn đi ” Hấn nhìn nhìn 1 lúc rồi bắt đầu giở trò :

-Tôi đau tay quá (vẻ mặt như đau đớn lắh hấn nói) Cô đúp cho tôi ăn nghe ! (hấn cười năn nỉ)

Ms sáng ra nó đâu muốn ghẹo hấn để rồi lại nhận lấy tai họa chứ ! Đành phải đúp cho hấn ăn , ăn xong nó đứng lên bê đĩa thức ăn xuống !

-Tôi đi học đây , a ở nhà có gì cần giúp thì gọi bác quản gia nghe !

-Cô bê xuống đi rồi lên đây , tôi có việc này muốn nói !

-Có k phải k đây , ms sáng ra đã có việc để nói rồi (nó nghĩ thầm trong bụng)

-Ồ , vậy đợi tôi lát !

Mang xuống rồi lại chạy ngay lên phòng hấn nó nói :

-Có việc gì a nói đi .

-À thì à thì cô đi học về sớm nghe (hấn cười nhạt)

-Trời vậy mà cũng bảo có chuyện để nói , làm tôi chạy đi chạy lại mệt quá đó !

Nói xong nó đứng lên thì hấn nắm chạy tay nó lôi lại rồi ôm vào eo nó từ đằng sau !

-Cô đừng đi hãy xin nghỉ đi , ở lại vs tôi , tôi ở nhà 1 mình buồn lắh (nững nịu như trẻ con hấn nói)

-Nhưng sao đc , sẽ bị đuổi học đó !

Miệng cứ nói k đc nhưng thực ra trong lòng nó muốn lắh , nhưng đâu thể đồng ý dễ dàng như vậy !

-Ai dám đuổi học cô hả? (hấn gắt gỏng) Nếu có gì tôi chịu đc chưa ? (hấn cười gian xảo)

-Ừ a nhớ đó , vậy đợi tôi sang phòng thay đồ !

5p sau nó trở lại vs bộ quần áo ngủ pi gia ma hồng ! Làm tim ai đó đập loạn xạ

Cả buổi 2 đứa ngồi xem fim , xem chán rồi lại lăn ra ngủ trông như đôi vợ chồng trẻ đang đi nghỉ tuần trăng mật vậy !

Cốc....Cốc....Cốc : ” Cô Vy ơi xuống ăn cơm ” (tiếng bác quản gia) chỉ gọi riêng nó xuống ăn , vì hần đầu có thể cử động nhiều chứ nên để nó ăn xong rồi mang lên đúp cho hần ăn =)) bác quản gia cũng đều phết , nhưng như thế lại làm hần thích !

30p sau nó quay lên vs 1 đĩa thức ăn đầy hần la lớn :

-Trời cho heo ăn hả mà nhiều giữ vậy (mắt chữ A hần nói)

-Hi ăn nhiều ms mau khỏi thì tôi ms nhanh đc giải thoát !

-Cô điên hả , tôi sao ăn hết đc nhiều đến vậy !

-Ăn đc bn thì ăn , tôi có ép a ăn hết đâu (nó cười đều)

-Cô cô đc lắm cứ đợi đây (vài giây im lặng hần bắt đầu lại nghĩ ra trò hành hạ nó) đc đc tôi sẽ ăn hết !

10p 20p 30p 40p Đã xong !

-Giờ cô đặt đĩa xuống bàn đi và lại đây ! (mặt k chút biến sắc)

Nó đặt đĩa xuống bàn rồi tiến lại phái chiếc giường rồi ngồi xuống cạnh hần ” Ui tôi mệt quá ” (nó vươn vai)

-Giờ đến lượt tôi cho cô ăn ! (hần cười gian xảo)

-Ăn ?? ăn là sao , tôi vừa ms ăn cơm xong tôi no rồi k ăn nữa đâu ! (nó ngơ ngác như con nai vàng ^^)

-Ăn cháo lười !

Vừa nói dứt câu hần đề nó xuống giường , công nhận hần nhanh thật , bít trước nó chuẩn bị gậy dựa đẩy hần ra 2 tay hần giữ lấy tay nó , ng thì đề lên người nó , trãi trên gối dưới , rồi môi hần áp lên môi nó , mặc cho nó giãy dụa ! hần từ từ đưa lưỡi mình sang miệng nó rồi chạm vào lưỡi nó ! làm nó đơ cả người , cái cảm giác gia thịt tiếp xúc làm nó nóng đến để cả mồ hôi , mắt tròn tròn nhìn hần ! 2p sau hần mới chịu buông nó ra !

-Sao thế nào , có ngon k (hần nháy nháy mắt)

Vừa nói xong thì BỐP ” a điên hả ” , rưng rức 2 mắt nó đỏ lên , nước mắt bắt đầu rơi ! nói xong nó chạy lên sân thượng đứng khóc trông thật tội nghiệp ! Sau cái tát hần ngớ người trước việc làm của nó , nhưng trong tim hần thì nửa thấy vui nửa thấy đau lòng vì lại 1 lần nữa hần làm nó khóc ! Lũn thui tha cái thân hình của hần lên .

-Tôi tôi xL , chỉ là tôi định đùa thôi mà , cô đừng vậy !

Hần rút trong túi ra 1 chiếc khăn rồi lau nước mắt cho nó !

-Nếu lần sau a còn dám làm thế vs tôi thì a chết chắc đó (nó dơ nắm đấm dọa hần)

-Vâng vâng đc rồi , tôi bít rồi , vậy xuống phòng tôi xem fim đi (hần cười toe toét)

Vậy là cả 2 cùng xuống xem fim !

6. Chương 6

-Zậy zậy đi (hấn lay nhẹ người nó)

-Gi chứ?? tôi đang buồn ngủ lắm (vừa nói xong nó liền chồm chắn kím mít)

-Zậy đi tôi đói quá (cái mặt phụng phịu)

-Thôi đc rồi đợi tôi xúu! (ngáp ngắn ngáp dài)

Nó vào wC làm vSinh cái nhân xong thì xuống lầu lấy đồ ăn cho hấn ! Đồ ăn đã để sẵn trên bàn nó bê lên rồi đặt lên bàn :

-Đấy ăn đi ông tướng ! (vẻ mặt bức bối nó nói)

-Cô quên tôi đang bị đau hay sao hả?? (hấn ngất gầu)

-Tôi tôi , mà mặc kệ a , tôi đang ngủ ngon ai bảo a kêu tôi dậy làm chi (nó lúng túng)

-Cô đc lắm , decccccc rồiiiiiiiiiiiiiii tôi k thèm ăn nữa ! (hấn giận giữ)

-Thôi nào ! há miệng ra

Nó đưa tay lên bòn cho hấn ! giờ trông hấn ngoan ngoãn như 1 con cún vậy làm nó muốn đc như này mãi , nó nghĩ thầm :

-Phải chăng mình thích hấn rồi ư , k k đc mình k đc phép thích ai , mình đâu còn sống đc bao lâu nữa chứ ! phải quyết tâm k đc thích hấn !

Bòn hấn ăn xong nó chạy ngay vào phòng vSinh , nhìn vào gương nó thấy mình đúng như sắp chết mặt hốc háng trắng bệch , tóc cũng đã rụng , nó ngồi bệt xuống ôm mặt khóc :

-K k thể nào , tSao ông trời lại bắt công đến vậy , tSao trong số rất nhiều người ông k chọn mà lại chọn tôi , ông có bất công vs tôi quá k hả? (những giọt nước mắt càng ngày càng nhiều , làm ướt đầm khuôn mặt xinh đẹp gầy gò của nó) ông tSao lại tàn nhẫn đến vậy ông đã lấy đi ba của má giờ lại lấy đi tôi nữa thì hỏi má tôi sống ra sao đây hả??? Có phải ông đã chọn nhầm người k?

Hấn ngồi trong phòng nghe thấy tiếng khóc liền chạy ra thì thấy nó đang khóc nức nở , tự dưng tim hấn nhói đau (k hiểu vì sao) hấn chẳng biết làm gì ngoài chạy lại ôm nó vào lòng , nó nằng lên trong ghen ngào , thấy mình thật bất lực hấn đưa tay lên áp vào đôi má gầy gò của nó rồi hôn lên môi nó (lần này thì k bị ăn tát nữa rồi)

-Mặm (lười nó mặm) ! Chắc cô ta đang đau khổ lắm , nhưng mình đâu có làm gì (hấn nghĩ thầm)

Hấn bế nó lên rồi đưa về phòng đặt nó nằm trên giường hấn cũng nằm xuống cạnh nó , quay sang hấn từ từ hôn lên môi nó hấn khẽ thì thầm bên tai nó :

-A YÊU EM !

Nói xong hấn hôn lên môi nó nụ hôn của tình yêu , 1 nụ hôn thật ngọt ngào rồi %\$#%^\$%&#%^\$^ !

Rồi buổi sáng định mệnh đã xảy ra nó đã biết yêu , đã là người lớn rồi ! Nước mắt lại rơi nó nghĩ :

-Tsao lúc nó biết yêu biết cuộc sống thật ý nghĩa thì cũng là lúc nó sắp phải rời xa cuộc sống này , tsao Tsao lại vậy ???

Hấn đang ngủ thì tỉnh dậy :

-E sao vậy , hấn lúng túng)

-K k phải tại a , tại e tại e nhớ mẹ nên ms vậy (nó cười nhạt , che giấu nỗi đau)

-Vậy mai a đưa e về thăm mẹ nhé , giờ e đừng khóc nữa ngủ đi , lúc này e còn bảo e buồn ngủ mà !

Hấn ôm lấy nó vào , còn nó cảm thấy thật hạnh phúc và ấm áp rồi vài phút sau nó cũng chìm vào giấc ngủ hạnh phúc !

Chap 10 : học sinh mới !

-Phu nhân thân yêu của tướng công , dậy đi , dậy ăn sáng còn đi học kẻo muộn ! (hấn ghẹo nó)

-Ms sáng a đã ghẹo e rồi , e hơi nhứt đầu k có hứng ! Tạm thời hnay k tiếp chiêu (nó ôm đầu)

-Ồ! e sao đấy , có cần đi bác sĩ khám k??? (hấn tỏ vẻ lo lắng , lại định làm thiên thần)

-K sang thôi e đi đánh răng đã , a xuống trước đợi e đi , e xuống liền !

-Ừh ừh , nhanh nhé a đợi dưới lầu !

10p sau nó xuống ngồi vào bàn thì :

-Hnay a có việc bận nên k thể đi học đc , a sẽ kêu a lái xe chở e tới trường ! (hấn nghiêm nghị)

-Nhưng tSao lại vậy??? chẳng lẽ có việc còn quan trọng hơn đi học hay sao???

-Cũng k quan trọng ấy nhưng cần sự có mặt của a ở đó ! e thông hấy hiểu cho a . (vẻ mặt buồn thiu hiện rõ trên khuôn mặt hấn đc che bởi những điệu cười giả tạo)

-Ừh e biết rồi (nó lặng lẽ ăn k hỏi 1 lời nào nữa)

Tại trường :

Tùng...tùng....tùng vào lớp

Nó vào chỗ mặt buồn thiu thì có 1 thằng con trai quay xuống :

-Chào bạn , mình là Trần Minh Dương , rất mong đc làm quen vs bạn ! (1 thằng con zai hạ hoắc)

Nó ngơ ngác nhìn cậu học sinh ms mà chẳng hiểu mô tê gì , " CÔ VÀO CÔ VÀO " tiếng mấy đứa trong lớp , cô giáo bước vào :

-Trân trọng giới thiệu vs mọi người , lớp chúng ta có 1 bạn hsinh ms cả lớp cho 1 tràng vỗ tay !

-Chào mọi người ! Mình tên là Trần Minh Dương , mình ms từ Úc chuyển tới mong mọi người giúp đỡ mình ! (hấn cười toe toét như trung số)

Làm tim lũ con gái lại điêu đứng như ngày hấn tới , vì trong cậu bạn hsinh ms cũng bảnh nhà mà lại giàu thì con gái chẳng vậy quanh !

-Nè sao mình chào bạn mà bạn lại k ý kiến gì vậy? (Dương nhìn nó vs ánh mặt la lùng)

-Chào bạn , giờ đc rồi chứ , giờ tôi muốn yên tĩnh cậu đừng làm phiền tôi (nó lạnh lùng nói)

-Yes ! đc thôi

K hiểu sao Dương lại thấy rất hứng thú vs nó , cả giờ câu k hỏi hay nói vs bất cứ 1 câu nào , chỉ ngồi ngắm nó , vẻ đẹp của nó khiến Dương nhớ lại cô bạn gái cũ !

Tùng...zing....zing....tùng....tùng...zing...zing (đt của hấn)

-Alo ! đang tới rồi , đừng gọi mãi !

Kít xe dừng lại tại 1 biệt thự sang trọng !

-Chào cậu , cô My đang đợi cậu trên lầu (tiếng người giúp việc nhà nhỏ)

-Sao ốm đau thế nào hả (hấn vừa nói vừa đưa tay sờ lên chán hấn)

-Nhớ a quá nên thế đấy (nhỏ nũng nịu)

-Thôi k đùa nữa , ốm đau ra sao , a còn rất nhiều việc phải giải quyết , vs lại a còn phải đi học nữa , nếu e kSao a về đây !

Hấn đứng dậy quay lưng đi , vì hấn đâu muốn ở cạnh nhỏ tí nào chứ !

Nhỏ đứng dậy ôm chầm lấy hấn từ đằng sau , bắt đầu nước mắt cá sấu :

-A đừng đi , tSao từ lúc e về nước a lại lạnh nhạt vs e như vậy??? hay tại e đã làm gì sai???

Hấn gỡ tay nhỏ ra khỏi mình đặt nó ngồi xuống giường , nhẹ nhàng an ủi nhỏ :

-A đâu có , chỉ vì giờ a còn rất nhiều chuyện phải giải quyết ! E hãy hiểu cho a !

-K , e k

Cắt ngang lời nhỏ : Tung...zing...zing...tùng...tùng...zing...zing :

-Alo , a đây! sao vậy??

-A đang ở đâu vậy , tí e tan học tới đón e nghe ! (đầu giây bên kia là nó)

-Ừmmmm , vậy thôi nhé a đang có chút việc ! (hấn lúng túng)

-Ừh , vậy thế nhé . E ... (nó đang nói thì có 1 giọng con gái nói xen vào)

-A lại đây thu giúp e cài cúc áo vs (giọng nhỏ My chen ngang)

-Cái gì cái gì cơ ??? A đang ở cùng ai vậy hả??? (nó giận giữ , tím tái mặt)

-A a a đang ở nhà My , My bị ốm nên a sang thăm , k k Tút...tút...tút (nó cúp máy)

Hấn gọi lại , " Thuê bao quý khách hiện giờ k liên lạc đc . Xin quý khách gọi lại sau "

-Ặc , sao lại tắt máy chứ , hay là hết pin??? chắc hết pin thật ! (hấn nghĩ đt của nó hết pin nên ms tắt máy giữ trường hấn nói nên k lo lắng gì cả)

Tại trường :

Nó chạy thật nhanh lên sân thượng chôn vào 1 góc ngồi ôm mặt khóc :

-Tsao tsao chứ?? tSao lại đối xử vs tôi như vậy , tôi có lỗi gì đâu?? (nó khóc nức nở)

Bộp bộp Dương vỗ vai nó và chìa ra 1 chiếc khăn tay :

-Lau nước mắt đi , đừng mềm yếu như vậy , là con người phải mạnh mẽ ! (Dương an ủi nó)

-A thì biết gì chứ??? a đâu phải tôi (nó cáu gắt)

-Phải ! tôi k thể hiểu vì tôi k phải là cô , nhưng tôi cũng là con người mà con người thì phải mạnh mẽ thì ms sống đc , cô hiểu chưa hả ???

Nó k nói gì nữa , chỉ bít đứng nhìn Dương !

Tùng...Tùng...Tùng vào tiết :

-Nào đứng dậy đi , vào học thôi đừng biếng mà chôn ! (Dương đỡ nó dậy)

Rồi cả 2 cùng đi vào lớp . Tan học :

Vừa bước ra cổng thì thấy xe hấn ở trước cổng chờ nó ! Nó liền chạy 1 mạch lên lớp :

-Này này , cậu cậu (nó thở hổn hển)

-Cò gì từ từ nói (Dương tò mò)

-Cậu đưa tôi về đc k???

-Đưa cậu về ư??? (Dương suy nghĩ vài giây rồi quyết định) Ok đc thôi đi nào !

Vậy là Dương và nó xuống nhà xe lấy xe rồi cả 2 cùng ra khỏi cổng trường , hấn nhìn thấy nó liền mở cửa chạy lại phía nó :

-E sao vậy? , máy hết pin hả? mà a gọi mãi k đc? (hấn hỏi 1 tràng)

-K tôi k muốn dùng nữa , trả lại a !

Nó lôi chiếc đt từ trong cặp ra và trả hấn ! Hấn ngỡ ngác k hiểu vì sao nó lại làm vậy thì tiếng 1 thằng con zai kêu nó :

-Nào lên xe , tôi chở cô về ! (Dương dục nó)

-Đc đc tôi tới đây (nó hồi hả chạy lại chỗ Dương)

Hấn lôi tay nó lại :

-Thằng kia là ai??? tSao nó lại chở e về?? (hấn bắt đầu trở lại là hấn , câu gắt la lối , vô lý)

-Là học sinh mới , giờ tôi muốn về , a có việc gì thì đi đi ! (nó dứt tay nó ra khỏi tay hấn)

-E e , thế tSao e còn kêu a đến đón?? (hấn giận tím mặt . 3 máu 6 cơn đang dâng lên đến đầu)

-Vì tôi nghĩ a sẽ k phải là người như thế nhưng tôi đã nhầm (nó lạnh lùng như ngày đầu gặp)

-Người như thế ư??? Người như thế nghĩa là sao , e nói rõ ra !

-Vì a bảo a yêu tôi nhưng mà lại chôn học để sang nhà nhỏ My , vậy mà a lại kêu a yêu tôi (nó cười nhếch mép rồi bỏ đi)

Bỏ mặc hấn đứng ở trước cổng trường vs bao nhiêu dấu ??????? to tướng!

7. Chương 7

Tại nhà :

Hấn vừa về , thấy nó ngồi trên ghế sofa xem tivi , hấn chạy lại ngồi cạnh :

-Thằng đó là ai hả??? Sao e dám đi vs thằng đó??? (hấn la lối om sòm)

-Đừng sen vào việc của tôi , a cũng về đúng lúc lắm , tôi có chuyện muốn nói vs a ! Tôi k làm nữa , tôi hủy hợp đồng , tới tôi sẽ dọn về nhà !

Nói xong nó đứng phát dậy , làm hấn thấy rất ngạc nhiên , nó đi lên lầu dọn dẹp đồ , hấn liền chạy theo !

-E đừng làm vậy?? E phải hiểu cho a chứ !

-Stop , đừng nói nữa , tôi ghé thăm con người điều ngoa như a ! (rưng rức)

Vừa đi giang tay ôm nó vào lòng thì nó chạy đi mất , hấn chạy theo thì thấy nó đang đứng ở giữa sân thượng khóc , lòng hấn nhói đau , k biết sao nữa , có phải hấn yêu nó thật rồi k??? Đứng nhìn nó như thế mà k thể làm gì hấn đau lòng muốn chết ! 1 lúc sau hấn chạy đi đâu đó

20:28 Hấn về tới nhà thì thấy nó đang sách va ly đứng trước cửa , hấn chạy lại lôi tay nó đi k 1 lời :

-A buông tôi ra , buông tôi ra (nó cố gỡ tay hấn ra nhưng k đc)

-Đi theo a ! (hấn vẫn kéo nó đi)

-Đi đâu??? tôi k muốn đi , bỏ tôi ra (rưng rức , nhưng giọt nước mắt làm chảy trên khuôn mặt xinh xắn của nó)

huhuhuhuhuhu Càng ngày nó càng khóc to , làm hấn lúng túng bỏ tay ra :

-A a a muốn cho e xem cái này thôi mà , e đừng vậy !

Nói xong hấn chạy lại phía bụi cây , 10s xong : Bùm....Bùm...Bùm (pháo hoa) hấn chạy lại lôi nó lại phất cái gì đó sáng sáng , nó lạng cả người ! Thì ra là 5 chiếc bánh gato hình trái tim xếp 1 hàng ngang , trên mỗi cái bánh có viết 1 chữ :

Cái thứ nhất viết chữ : A

Cái thứ hai viết chữ : X

Cái thứ ba viết chữ : L

Cái thứ tư viết chữ : E

Cái thứ năm viết chữ : Y !

=> Anh xin lỗi em yêu !

Hắn đứng cạnh nó rồi giải thích cho nó hiểu tất cả mọi chuyện , rồi ôm chầm lấy nó :

-E lần sau đừng làm như vậy nữa nhé , a lo lắm! (đoạn này sến quá >”

-Ừh , e biết rồi a yêu ạ

Cả hai cùng ngồi ngắm sao tay trong tay !

-A , a àh , dậy đi , dậy rồi mình đi ăn sáng đc k?

Tuy sắp phải rời xa cuộc sống tươi đẹp nhưng nó vẫn vui vẻ chấp nhận , vì trước khi chết còn đc thử 1 lần đc yêu đc quan tâm đc chăm sóc , đc cảm nhận hạnh phúc

-Ừhmmm! a dậy giờ , e đi thay đồ đi ! (hắn lọ mọ dậy)

10p sau hắn vào thay đồ thì thấy nó đứng trước gương chải tóc , hắn chạy lại ôm eo nó từ đằng sau :

-A muốn đc như này mãi (nói xong hắn hôn lên má nó)

-A này thật là kì quá (nó đỏ mặt) thôi nào nhanh đi , e đói quá àh !

Tại quán phở thân quen :

-2 tô như lần trước (hắn gọi đồ)

-Ok , Ok (bác chủ quán)

5p Sau bác chủ quán bê 2 tô phở ra đặt lên bàn thì :

-Oe...Oe

Nó chạy ra vỉa đường ngồi xuống . Hắn và bác chủ quán cứ nhìn nhau mà chẳng hiểu gì cả ! Thì đột nhiên bác chủ quán phì cười :

-Haha . Chúc mừng chúc mừng ! (bác chủ quán ghẹo hắn)

-Chúc mừng gì??? (hắn ngơ ngác) Bác sao vậy??? Trúng gió ha??? (hắn cười đều)

-Có cậu trúng gió đó , Chúc mừng cậu sắp làm Bố (haha , bác chủ quán cười giòn tan)

-Cái cái gì???? Bố làm Bố ư? Bác điên hả , đùa hơi quá nha (hắn cố trấn tĩnh mình)

-Cậu đúng là , tôi sống bao nhiêu lâu vậy mà đùa đc , có ấy ghen rồi (nói xong bác chủ quán k quên câu chúc mừng , cứ nói mãi k ngừng)

Hắn đỏ mặt hột hột rồi chạy lại phía nó , mặt tái nhợt :

-E , e có sao k (hắn lo lắng)

-E kSao chỉ là thấy hơi buồn nôn thôi (nó cười xòa)

-Bác chủ quán bảo là e có thai (hắn nói gương giụ 2 má đỏ ửng)

-Cái gì , tSao lại thế??? E k tin ! (nó cố phủ nhận)

-A cũng k biết nữa , mà thôi ăn sáng xong a đưa e đi khám !

Hắn đỡ nó dậy rồi dìu nó lại bàn và cả ngồi ăn sáng trong im lặng , vì cả 2 còn quá trẻ để làm ba má ! Ăn xong hắn đưa nó tới viện , từ lúc nó bước vào phòng khám đến h đã 20p , hắn đứng ở ngoài chờ thì cứ hết đứng lại ngồi , hết ngồi lại đi , hết đi lại ngồi cứ vậy :

-Minh Đức (tiếng cô y tá)

-Zạ (nó đứng phắc dậy)

-Cậu vào đây (cô y tá kêu hắn vào)

-Vâng ! (lo lắng)

-Chúc mừng cậu , cô ấy đã có thai , đã đc 3 tuần rồi ! (bác sĩ cười chúc mừng)

-Zạ ạ , có thai thật ư ! (hắn đứng ngơ ra đó)

-Ừh ! Vậy nhé , 2 tháng đến khám thai 1 lần ! (bác sĩ nói xong thì bỏ đi)

Để lại hắn vs nó ngơ ngác nhìn nhau , hắn đỡ nó dậy khỏi giường rồi cả 2 cùng về nhà , về tới nhà nó chạy ngay lên phòng , đóng sầm cửa lại k cho hắn vào , hắn đứng ngoài cứ gọi mãi :

-E àh mở cửa cho a đi , mở cửa cho a đi !

-Tsao tsao lại thế chứ , tất cả là tại a (nó bật khóc)

-A , a k cố ý mà (hắn nói trong hồi lỗi)

-K cố ý ư , thế chẳng lẽ là do e , giờ bít nói sao vs má bít đi học sao đây , bít sống sao đây??? (nó khóc nức nở)

-E mở cửa ra đi đc k? có gì từ từ nói mà ! Rồi sẽ tìm ra cách giải quyết !

Nó mở cửa ra thì hắn chạy ngay lại ôm chầm lấy nó , nước mắt cũng bắt đầu rơi , vì hắn thấy có lỗi , tSao vì hắn mà nó lúc nào cũng phải rơi nước mắt ! làm tim hắn cũng nhói đau .

-E đừng vậy , a sẽ gọi cho ba và má và nói hết mọi chuyện (hắn an ủi nó)

-Gọi cho thì sao chứ??? Giải quyết đc gì đâu?? (nó vẫn khóc , nước mắt ướt đầm khuôn mặt nhỏ bé xinh xắn)

-Rồi chúng ta sẽ lấy nhau , đc chứ ??

-Hay , hay e bỏ nó đi (đôi mắt lóe lên sự mệt mỏi tuột cùng)

-E điên sao??? là con chúng mình mà , là con e đó sao e dám làm vậy (hắn bắt đầu bực mình)

-Thế a bảo e bít lsao đây , e còn quá trẻ để làm mẹ , để nuôi con (nó nấc lên trong ngẹn ngào)

-Có a ở đây , e đừng lo quá , hãy ngủ 1 giấc đi !

Hắn bế nó lên giường đặt nó xuống kéo chăn đắp cho nó rồi ngồi xuống bên cạnh , nhẹ xoa đầu nó :

-Hãy ngủ đi , đừng lo đã có a ở đây (hắn cười nhật)

-A hứa đừng bỏ mặc e nhé , e sợ lắm (nó nắm chặt lấy tay hắn)

-Đc rồi mà (hắn vỗ nhẹ vào tay nó) a sẽ k đi đâu cả , sẽ ở đây vs e ! (hôn nhẹ lên trán nó)

Rồi vài phút sau nó ngủ thiếp đi trong mệt mỏi nước mắt đau buồn !

8. Chương 8

-E dậy rồi sao , ngủ chút nữa đi , a đi mua đồ cho e ăn !

Hắn đứng dậy thì nó kéo tay hắn lại , đưa tay chạm vào má hắn :

-E kSao , chắc a mệt lắm , a ngủ 1 chút đi , để e xuống nhà ăn tạm cái gì đó cũng đc !

Hắn thức trắng cả đêm cũng mệt lắm nên đành nghe lời nó nằm xuống ngủ 1 lát . 5 tiếng sau hắn tỉnh dậy , tỉnh dậy hắn chạy ngay đi tìm nó , k hiểu sao hắn cứ thấy lo lo ruột gan như lửa đốt , dưới lầu , trên sân thượng sau vườn , tìm mãi mà chẳng thấy nó , hắn chợt nghĩ rồi phi thẳng lên xe :

-A chạy thật nhanh vào , tới bệnh viện ” Sản ” , nhanh lên (hắn dực a lái xe)

-Vâng thưa thiếu gia !

A lái xe cố đi nhanh nhưng bây giờ đang là tắc đường vì bọn trẻ đi học về ! Ngồi trên xe hắn ruột gan như sắp cháy thành than , mãi mà k đi đc vì tắc đường ở ngã tư hắn liền xuống xe chạy bộ đi , giữa cái nắng 12h trưa hắn chạy , chạy thật nhanh.

Tại bệnh viện :

Nó đang ngồi ngoài ghế đợi đến lượt mình , đôi bàn tay nhỏ bé run lên vì sợ , 2 bàn tay nắm chặt lấy nhau , đôi chân nhỏ bé run rẩy , khuôn mặt xinh đẹp giờ cũng tái nhợt đi ! Đôi mắt bồ câu rưng rức !

-Tường Vy (cô y tá kêu nó)

-Zaaa. ! cháu đây ạ (nó trả lời lắp bắp)

-Cô vào đi (cô y tá vẫy tay)

-Chào bác sĩ (nó chào bà bác sĩ hôm qua)

-Chào cô , cô có điều gì thắc mắc ư??? (bác sĩ tò mò)

-Zạ cháu cháu muốn bỏ cái thai (những giọt nước mắt nhỏ bé chảy dài trên khuôn mặt nó)

-Tsao chứ??? Tôi rất tò mò và tôi thấy chồng cô cũng tốt vs cô đây , mà tôi bít cậu đó là con zai của ông Nguyễn chủ tập đoàn may mặc lớn nhất tP , điều kiện tốt như vậy mà tSao cô muốn bỏ cái thai???

-Cháu cháu , a ấy k phải chồng cháu (nó cúi gầm mặt xuống)

-Vậy vậy là việc ngoài ý muốn hả?? (vừa nói bác sĩ vừa đưa cho nó khăn giấy)

-Vâng (nước mắt chảy dài , càng ngày càng nhiều)

-Nhưng tôi muốn khuyên cô hãy suy nghĩ lại , kể cả chuyện ngoài ý muốn nhưng đó cũng là 1 sinh mạng! Và tôi nghĩ nhà cậu ta thừa sức có thể chịu trách nhiệm mà (bà bác sĩ khuyên nó hết lời)

-Cháu bít nhưng ... (nó bắt đầu khóc nức nở)

Phía hắn thì , hắn đang chạy hết tốc độ , mồ hôi đầu ã ã , hai chân mỏi rã rời , cuối cùng cũng tới cổng viện , hắn ngồi bệt xuống thở hổn hển , như kiểu vừa chạy đua ma la tông !

-Nhưng sao , có chuyện gì cô cứ nói đừng ngại , tôi có thể giúp cô giải quyết , và k có chuyện gì là k giải quyết đc cả (bác sĩ an ủi nó , và mong muốn bít sự thật)

-Cháu , cháu k thể làm mẹ đc ! (nó lắp bắp)

-Tsao??? k có người con gái nào k thể làm mẹ đc cả !

-Nhưng cháu bị ung thư sắp chết (nó ôm lấy mặt khóc nức nở)

Bác sĩ chạy lại ôm lấy nó :

-Vậy tôi hiểu rồi , cô đừng buồn , cái gì đến cũng phải đến , nếu k muốn giữ thì bỏ cũng đc mà !

Nói xong bác sĩ đưa cho nó 1 viên thuốc và dặn :

-Cô hãy suy nghĩ kĩ rồi hãy uống , đây là thuốc tránh thai đặt biệt . Nó làm sẩy thai tự nhiên , nhưng cô hãy suy nghĩ thật kĩ rồi hãy uống nhé !

-Vâng cháu bít rồi ! Nhưng

Rầm , hấn đập cửa vào , lôi tay nó đi , nó nhìn hấn mà lòng cũng quặn lại , mồ hôi đầm đìa , đôi mắt thâm cuồn , hấn đã k phải là hấn , k phải là 1 Minh Đức lạnh lùng kiêu ngạo hống hách nữa rồi :

-E làm gì vậy hả?? tsao e lại làm thế??? e có nghĩ tới a k??? (hấn bực tức)

Nghe hấn nói xong đôi mắt chưa kịp ráo nước mắt thì lại tuôn , nhìn thấy nó khóc , hấn lại lúng túng , chẳng bít làm gì ngoài ôm lấy nó !

-E , e đâu có gì , e muốn đến hỏi lại xem phải e có thai k thôi mà (nó cố dấu diêm)

-Thật k??? (hấn vui thầm)

-Thậ mà , chẳng nhẽ a k tin e ư???

-Đâu có àh , a tin e mà . hihi Vậy chúng ta về nhà nhé , để a tắm đã ,lúc này chạy 1 mạch từ nhà tới mồ hôi đầm đìa này (cái mặt cún của hấn bắt đầu)

-Ừh , ok!

Nó hôn lên má hấn làm hấn cứng đơ cả người! Vậy là cả 2 cùng dắt tay nhau về !

Tại nhà :

-E yêu ơi , lấy khăn lau đầu cho a ! hihi

-Ừh , đợi e 1 lát !

Nó chạy đi lấy khăn rồi lau đầu cho hấn , trông như đôi vợ chồng thật vậy , cứ những lúc như vậy lòng nó lại quặn đau nghĩ tới việc mình sắp phải rời xa cuộc sống tươi đẹp này ! Nước mắt muốn tuôn rơi nhưng nó cố nhịn vì sợ hấn lo lắng !

-E yêu àh , chúng mình đi siêu thị ná , lâu quá rồi a k đi siêu thị và lại cũng phải đi mua đồ cho e vs con nữa hihi (nụ cười của hạnh phúc)

-Trời tính xa quá đi , đến lúc đấy hãy tính giờ ms có đc 3 tuần thôi mà , còn chưa thấy bụng ! (nó từ chối)

-Mua trước có sao , đằng nào hnay cũng là ngày nghỉ có phải đi học đâu , ở nhà chán lắm àh ! (hấn nũng nịu)

-Đc rồi , đc rồi , a thay đồ đi , e xuống nhà đợi !

-Vâng , yêu e yêu nhất ! (ôm lấy nó rồi chụtttttt 1 nụ hôn bay ngay vào má)

- Trời làm cái gì vậy cửa phòng mở mà dám làm vậy hả , mọi người nhìn thấy thì sao (nó đánh 1 cái vào vai hấn)

-Á đau , có sao đâu , nhìn thấy càng tốt hihi !

-Thôi thay đồ mau lên , k e đổi ý liền đó ! (nó hù hấn)

-Vâng vâng a thay ngay đây ! Hay e giúp a thay (chớp chớp , cái mặt gian xảo của hấn)

-Muốn chết hả , k đi nữa !

-Zạ k , k muốn , a thay đc rồi ! hihi (hấn giờ k phải là hấn nữa rồi , h' hấn là Đức sợ vợ rồi)

20p Sau TẠI SIÊU THỊ :

Tay trong tay 2 người bước vào siêu thị :

Đi 1 vòng cả 2 đổ lại 1 gian đồ ” bà bầu ” hần lanh tranh chọn hết bộ này tới bộ kia , k cần bít có vừa hay k hần cứ lấy , miễn là đẹp và hần thích :

-Tính tiền cho e chị ơi (hần gọi chị chủ quán)

-Zạ của a hết 15 triệu 3 trăm (chị chủ quán đưa hóa đơn cho hần)

-K cần đâu , đủ 50 bộ chưa??? (hần hỏi chị chủ quán)

-Zạ đủ rồi a ạ ! a đợi e 1 lát e gói đồ !

-Alo a hả , a lên cầm đồ giúp e , tầng 2 quầy xxxx ! Ok nhanh nhé ! (hần gọi a lái xe lên cầm đồ giúp)

-Mà này , gói vào cho tôi , tôi để đây , 5p nữa lái xe của tôi tới lấy , đc chứ !

-Zạ đc a ạ !

Nó như bù nhìn vậy , cứ đứng đó để hần chỉ đạo , ngơ ngác khi thấy hần lấy tận 50 bộ đồ cho nó , ” Mặc sao hết đây ” nó nghĩ thầm , ” Mà mình có nên bỏ cái thai hay k? ” nó cứ nghĩ mãi bỗng hần cầm lấy tay nó lôi tới quầy nước !

-E ngồi đây đợi a , a ra kia rồi về liền !

-Ừh ừh e bít rồi ! a đi đi về nhanh nhé !

-Ừh nhớ đừng đi đâu đấy! A về mà k thấy thì bít chưa (hần hù nó)

-Ừh đc rồi đi đi !

Giờ nó ngồi 1 mình lấy viên thuốc từ trong túi sách ra nhìn chằm chằm :

-Mình có nên uống k?? Làm thế có quá đáng vs Đức k? Đầu mình giờ loạn hết cả lên rồi k nghĩ đc gì nữa ! (nó ôm lấy đầu rồi bứt tóc)

-LSao đây có nên uống hay k? Má mà bít thì ra sao?? Nhưng đó là con mình và Đức !

Suy đi nghĩ lại nó quyết định uống , cầm ốc nước lên thì Rộp hần chạy đến đeo vào tay nó 1 cái lắc = ngọc xanh , trên có đính kim cương , nhìn nó quả là rất đẹp , nó ngơ ngác nhìn hần !

-Hihi a nghe mọi người nói , khi mang thai thì hay căng thẳng , nên đeo lắc = ngọc sẽ trấn tĩnh đc , a cũng muốn e đeo 1 cái ! (hần cười tươi như hoa ngày xuân ms nở)

Nó chẳng bít làm gì ngoài ôm chầm lấy hần , ” híc híc ”

-Nào nào k đc khóc nhá , ở đây đông người lắm đó ! (hần vỗ nhẹ vào lại nó kiểu an ủi)

-Ừh e bít rồi , mà mà a thích làm bố đến vậy sao??? (nó hỏi hần làm hần ngại)

-Ừh tất nhiên rồi ! ai mà k thích chứ !

Hần vừa nói xong câu đó thì nó vứt ngay viên thuốc đang cầm trên tay và quyết tâm sẽ để cái thai lại !

-Ừ vậy a phải làm 1 người bố tốt , yêu thương con bít chưa hả??? (nó dặn dò hần như con nít)

-Trời tất nhiên rồi , con a mà có phải con ai đâu hihi Mà vậy thôi mình đi ăn đi , chắc e đói lắm rồi đúng k??

Nó chẳng bít nói gì ngoài gật đầu ! Hần cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nó và cả 2 cùng đi ăn rất vui vẻ !

9. Chương 9

Hắn mở mắt ra quay sang mà chẳng thấy nó đâu cả thì ” RÀO RÀO ” nước chảy , hắn chạy ngay vào nhà WC :

-E , e sao vậy??? (hắn hoảng hốt)

-E k...ksAo! ọe...ọe (mặt tái nhợt)

-Thế sao sao e lại cứ nôn hoài vậy??? (hắn lo lắng muốn chết)

-Chắc ọe...ọe chắc là ọe...ọe ghen nên ọe...ọe vậy ! K có gì ọe...ọe a đừng lo ọe...ọe (nó khua tay tỏ ý k có gì)

-Vậy a đỡ e vào phòng nghỉ nhá !

Nó gạt đầu , hắn đỡ nó vào phòng nằm nghỉ , nhìn nó khổ sở hắn lại cảm thấy tội lỗi đầy mình !

-Mà e muốn ăn gì a đi mua ! phở nhá hay cháo (hắn ân cần)

-E k muốn ăn gì cả ! (nó lắc đầu)

-K đc , phải ăn ms có sức , ms có hơn 1 tháng e đã như vậy , thử hỏi sau này bụng to ra e lấy sức mà lác đi chơi vs a , hihi (hắn ghẹo nó)

-Trời a tính xa quá đi , lại còn tính vắc bụng bầu đi chơi nữa =.=” ! (nó thở dài)

-Hihi tính trước sau này đỡ phải tính mà ! Vậy thôi a thay quần áo rồi đi mua đồ đây! Vợ đợi a nha ! Vợ yêu A yêu Vợ ! Yêu vợ nhiều lắm !

Nó gạt đầu ! Hắn tung tăng như trẻ con rồi xuống lầu đi mua đồ ăn , 20p sau hắn về vs 1 túi đồ to khổng lồ , nó trở mắt nhìn hắn Ồ.ó !

-A mua gì mà nhiều vậy??? (mặt nó sị xuống)

-Ừh thì a mua đủ dùng thôi mà hihi

-Đủ dùng?? Cần gì dùng đâu mà đủ dùng??

-Ừh thì thời gian tới e sẽ k đi ăn đc nên a mua :

-Sữa - để e uống dưỡng thai HIHI

-Bánh - để e ăn nếu đói mà a k đi mua đc HIHI

-Kẹo - để e ngậm lúc e nhạt miệng HIHI

-Còn gì nữa k?? (nó hỏi mỉa)

-À còn ! hihi đợi a xú !

-TRỜI (nó muốn xỉu luôn vậy)

Giờ trông hắn như 1 bà mẹ chồng đang chăm sóc con dâu vậy ^^ , hắn chạy sòng sọc xuống nhà rồi cầm lên 1 cái gì đó !

-Đây đây (hắn thở hổn hển . Mệt)

-Cáiii gì vậy?? (nó ngơ ngác)

-À cái bô hihi !

-BÔ , bô để làm gì??? (nó bắt đầu thấy lạ lạ)

-Vì a thấy Vợ hay buồn nôn mà thương vợ nên a k muốn vợ cứ chạy đi chạy lại hoài àh ! nên a mua cho vợ dùng , hihi , vợ thấy a tốt hok?? (hắn chớp chớp mắt)

-Tốt lắm ! (nó đứng chồm dậy ôm chặt lấy hắn , rưng rức lại sắp khóc)

-Stop k đc khóc nha , a sợ vợ khóc lắm ! (bị sị)

-Đồ ngốc , đang cảm động đó chứ k phải khóc đâu ! (nó lấy quạt nhẹ nước mắt)

-Thế ha??? giờ a ms bít đó hihi , mà vợ ngồi đi , a chạy xuống lấy cháo cho vợ !

Hắn đỡ nó ngồi xuống giường , kê gối cho nó ngồi tựa lưng vào thành giường kéo chăn đắp cho nó rồi hắn chạy xuống nhà lấy cháo cho nó ! 2p sau hắn bê lên 1 tô cháo to khủng khiếp ! Nó lắc đầu lia lịa :

-Trời sao nhiều vậy??? E k ăn hết đâu !

-K ăn hết cũng phải ăn , ăn như vậy con ms lớn nhanh chứ hihi (giờ chồng hắn giống 1 ông chồng đích thực , k phải là 1 cậu thiếu gia Minh Đức nữa rồi)

Nó khê gật đầu rồi đưa tay ra cầm lấy tô cháo , thì hắn :

-Trời tô cháo to vậy sao vợ bê?? Để a bón vợ , há miệng ra nào , AAAAAAA !

Nó ngoan ngoãn nghe lời hắn , hết 1 phần 4 bát cháo nó xua tay !

-Sao?? sao vậy (hắn ngơ ngác)

-No quá k ăn đc nữa , ọe...ọe....ọe !

Hắn liền lấy ngay cho nó cái bô , ọe...ọe...ọe vậy là nó đã nôn hết bữa sáng rồi còn đâu , nhìn nó như vậy hắn thấy thương nó quá , hắn nghĩ mình thật vô dụng khi những lúc như thế này k thể giúp gì đc nó ! Đặt nó nằm xuống kéo chăn đắp cho nó :

-A àh , e muốn ngủ ! (mắt nó lim dim)

-Ừh vợ ngủ đi , a sẽ ngồi đây đánh đt !

-Ừh vậy e ngủ nhé !

Nói xong nó nhắm mắt lại ngủ luôn , hắn nhìn khuôn mặt tái nhợt mệt mỏi của nó thì lòng lại quặn lên , sờ lên trán nó thì thấy nóng rực , chẳng bít làm gì đc ngoài lấy khăn lạnh chườm lên trán cho nó . 1 tiếng sau mà vẫn chưa hạ sốt , nó đổ mồ hôi đầm đìa , lo quá hắn liền gọi đt cho bác sĩ riêng của nhà :

-Alo chú Vĩnh hả , chú tới nhà cháu ngay đi , nhanh nhé ! (hắn lo lắng cứ dục ông bác sĩ phải đến ngay)

-Ừh ừh tôi tới liền !

Chưa bh thấy hắn hốt hả như vậy ông bác sĩ nghĩ chắc phải có chuyện quan trọng nên hắn ms dục ông tới gấp như vậy , 20p sau TẠI NHÀ HẮN :

-Tôi tới rồi đây , cậu bệnh hả mà gọi tôi gấp vậy ! (ông bác sĩ lâu mồ hôi)

K thêm để ý lời ông bác sĩ nói hắn kéo tay ông lên lầu , rồi chỉ vào nó :

-Đó vợ cháu bị sốt , mà mãi k hạ sốt , chú khám cho vợ cháu đi !

-Đã bị sốt lâu chưa?? Ông lôi trong túi sách ra 1 bộ đồ nghề ! Cậu ra ngoài đợi đi !

-Ms bị sáng nay àh , tSao lại phải ra ngoài??

-Cậu làm tôi căng thẳng k khám đc !

-Đc rồi , khám đi (hắn lau mồ hôi rồi đi ra ngoài)

Hết đứng rồi ngồi , hết ngồi rồi nằm ruột gan như lửa đốt , 20p sau ông bước ra vs vẻ mặt vui mừng !

-Chúc mừng vậy , cô nhà đã thai ! (bác sĩ cười tươi bắt tay hắn)

-Ai chẳng bít có thai , nhưng sao lại bị sốt hả , giúp cô ấy hạ sốt đi!

-Àh cậu đừng lo đấy chỉ là 1 trong số những triệu chứng của những người ghen thôi , vài bữa sẽ hết , mà này cậu đừng cho cô ấy uống thuốc lung tung đó vì những người mang thai đều hay dị ứng vs những thành phần thuốc hạ sốt hay cảm cúmv/v....

Hắn gật gà gật gù ra ý hiểu rồi .

-Tôi kê đơn thuốc rồi cậu đi theo đơn thuốc của tôi cho cô ấy uống sẽ đỡ hơn !

-Mà thuốc gì vậy?? có sợ ảnh hưởng tới thai nhi k??? (hấn nhìn ông bác sĩ)

-Trời chỉ là thuốc bổ và thuốc hạ sốt thôi cậu yên tâm đi , tôi là bác sĩ chẳng lẽ k biết cái nào uống đc cái nào k hay sao ! (bác sĩ cười nhạt)

-Ừh cũng phải nhỉ , tôi quên , tại tôi căng thẳng quá (hấn cười xòa)

-Ừh , cũng đúng lúc vợ tôi mang thai đứa đầu lòng tôi cũng giống cậu bây h' !

Nói xong bác sĩ đưa đơn thuốc cho hấn rồi đi về , hấn kêu a lái xe đi mua uống !

E àh!!! zẬy đi (lay nhẹ người nó)

-Sao hử a?? (mắt nhắm mắt mở trả lời hấn) ZẬy để làm gì?? E muốn ngủ thật mà! E mệt lắm!! A hiểu cho e đi ! (giường như nó k thể dậy nổi vì quá mệt)

-E dậy uống thuốc đi , a mua rồi nè !

Hấn đỡ nó dậy tựa lưng vào thành giường rồi lấy thuốc cho ! Uống xong hấn đỡ nó nằm xuống kéo chăn đắp cho nó rồi hấn cũng nằm xuống bên cạnh chờ mắt 1 lát THỈ :

-A Đức ơiiiiiiiiiiiiiiii! (giọng nhỏ My)

Hấn cũng rất mệt vì thức trông nó cả sáng nên ngủ k biết trời đất gì cả , nhỏ gọi cũng k nghe thấy ! Bực quá gọi mãi k đc nhỏ sông sông sộc vào phòng hấn THỈ :

Áaaaaaaa! 2 người 2 người đang làm trò gì thế hử (nhỏ hoảng hốt)

Thấy tiếng la hấn và nó bật dậy , chỗ mắt nhìn nhỏ còn nhỏ thì k thể tin nổi vào mắt mình rằng 2 người đó đang ngủ cùng giường đắp chung chăn! Là người chồng tương lai của nhỏ ! Nhỏ bật khóc :

-Òa huhu 2 người đang làm cái gì thế hử???

Hấn từ từ đứng dậy đỡ nó nằm xuống ngủ tiếp rồi lôi nhỏ ra ngoài !

-E nhìn thấy mà k hiểu sao??? (hấn lạnh lùng nói)

-Hiểu??? hiểu gì chứ??? Chúng ta sắp lấy nhau mà a đang làm cái gì thế hử?????? (nhỏ khóc nức nở)

-Xin lỗi e! A k thể (hấn trả lời thẳng thừng)

-K thể??? k thể cái gì hử???? (nhỏ mắt bình tĩnh la toáng lên)

-A k thể cười e! Vì a yêu Vy ! Và a sẽ lấy cô ấy , thực sự xL e ! (hấn ôm nhỏ vào lòng an ủi)

-K thể , k thể nào tôi k tin , và tôi cũng k cần biết , 2 tháng sau chúng ta sẽ và bắt buộc phải đính hôn !

Nói xong nhỏ quàng tay chạy đi , để lại hấn vs nỗi day dứt và tội lỗi ! Hấn lê bước về phòng ngồi xuống bên cạnh nó , nhìn khuôn mặt nhợt nhạt mà lòng quặn lại và tự nhủ vs mình ” K thể làm cô ấy khổ đc , nhất định mình phải lấy = đc cô ấy , kể cả ba má k đồng ý ” Cắt ngang dòng suy nghĩ thì Tùng...zing...zing...tùng...tùng...zing...zing :

-Alo ! ai vậy?? (số đt lạ)

-Chào cậu , cậu phải là cậu Đức k??? (giọng 1 người thanh niên)

-Phải ai đó???

-Cậu tới ngay bệnh viện lớn nhé , có 1 cô gái số đt xxxx bị tai nạn đang cấp cứu ở đây , tôi chỉ thấy cuộc ms nhất của cô gọi cho a nên tôi chỉ biết gọi cho a thôi , a tới nhanh nhé . chào a!

Hấn hoảng hốt thay quần áo rồi đứng tiến lại chỗ nó ngủ hôn lên trán nó :

-Hãy đợi a , a sẽ về ngay ! A YÊU E !

Tại bệnh viện :

Chạy thật nhanh tới phòng cấp cứu thì hần thấy 1 người thanh niên trạng tuổi hần đang ngồi ở ghế chờ !
Tiến lại gần :

-Chào a ! a có phải người lúc nãy gọi cho tôi k nhỉ???

-A là Đức???

-Phải là tôi !

-Ừh tôi là người lúc nãy gọi cho a ! Cổ k để ý đi qua đường k nhìn nên bị 1 chiếc mô tô tông phải ! Tôi đi ngang quá thấy vậy nên đưa cổ tới viện !

-Vâng cảm ơn anh!

-Vây giờ a đã đến tôi về đây , chào a !

-Vâng chào a! Dù sao rất cảm ơn a!

-K có gì , tôi về đây !

Nói xong người lạ ra về , ngồi đợi đã 2 tiếng đồ hồ mà mãi k thấy ra , 2 tiếng 30p , đèn cửa phòng cấp cứu tắt ! Ông bác sĩ bước ra!

-Bác sĩ bác sĩ , cô ấy có sao k?? (hần chạy lại hỏi ông bác sĩ tới tập)

-K sao cậu đừng lo cả phẫu thuật rất thành công , nhưng tạm thời cô ấy k đi lại đc , phải nằm 1 chỗ !

-Nhưng nhưng tSao??? và bh cô ấy ms đi lại đc??

-Vì phần xương chậu của cô ấy bị rạn tạm thời phải nằm 1 chỗ bất động vài 3 tháng sẽ đi đc !

-Vâng cảm ơn bác sĩ , vậy tôi vào thăm cô ấy đc chứ !

Ông bác sĩ gật đầu rồi đi mất , hần bước vào nhìn mặt nhỏ sứt sứt 2 tay thì băng bó còn phải thở ôsi mà hần thấy đau lòng và chẳng bít đối diện ra sao vs 2 người con gái này , 1 là người hần yêu 1 là người yêu cũ chẳng bít phải lsao đâyyyy??? Hần suy nghĩ đến nhưc cả đầu !

10. Chương 10

Chào cậu! (1 người đàn ông tuổi chạc 40)

-Chú?? chú là ai??? (hần ngơ ngác)

-Zạ tôi là thư kí của ông chủ , ông chủ kêu tôi tới xem tuổi thơ ra sao ! (chú thư kí lễ phép nói vs hần)

-Thế ạ! Thế sao 2 bác ấy k tới???

-Zạ ông chủ vs bà chủ bận họp hội đồng quản trị nên chưa thể tới đc ạ!

-Ừh , nếu vậy chú ở đây trông My nhé ! Cháu về nhà có chút việc tối cháu sẽ vào liền !
Tùng...zing...zing...tùng...tùng...zing...zing :

-Cháu ra ngoài nghe điện ! aLo vỢ hả?? Dậy rồi hả??? (hần vui mừng như vừa đc mẹ cho kẹo vậy)

-Ừh e ms dậy ! mà a đang ở đâu vậy???

-Àh a đang có chút truyện , về a kể cho vợ nghe nhé ! A yêu vợ !

-Ừh về luôn đi nhá , về ăn cơm vs e ! ăn 1 mình k nuốt nổi àh!

-Vâng thưa vợ a về ngay!

Hắn bước vào phòng chào chú thư kí rồi ra về thì :

-A , a Đức , a Đức ơi (nhỏ lí nhí gọi hắn , giọng nghe trông như sắp chết vậy)

-Ơi a đây , e tỉnh rồi hả (hắn tiến lại phiếng giường bệnh)

-A định đi đâu vậy??? đừng đi mà a , đừng bỏ e lại 1 mình (lại nước mắt cá sấu)

Hắn suy nghĩ 1 lúc rồi đưa tay lên quệt nước mắt đang rơi trên mặt nhỏ rồi an ủi nhỏ !

-Đc rồi ! a sẽ k đi , e nghỉ ngơi đi ! (mồm nói vậy nhưng lòng đâu muốn)

-Ừh a đã nói rồi nha ! (nhỏ cười tươi như trứng số)

-Ừh ! vậy e nghỉ đi , a ra ngoài gọi điện đã !

Hắn ra phía ngoài cửa , 016984xxxx :

-Alo a hả??? Về tới đâu rồi (giọng nó hớt hã vui mừng)

-A , a , a xL a k về ăn cơm vs e đc rồi , xl e ! (mặt buồn thiu)

-Tsao lại vậy??? (giọng nó trở lại trầm như mọi khi)

-A xl , giờ a đang ở trong viện ! My , My bị tai nạn ! A xl vợ !

-K , kSao a cứ ở lại trông cô ấy đi , e kSao đâu , e ăn cơm vs bác quản gia và mấy chị giúp việc cũng đc ! (giọng nó buồn tênh)

-A xl , tối a sẽ về vs vợ ! Giờ My cứ bắt a phải ở lại cùng , a cũng k bít phải lsao nữa !

-Ksao mà , e hiểu mà , thôi thôi e cúp máy nghe e lại buồn nôn nữa rồi ọe...ọe...ọe !

Tút tut

Tại nhà hắn :

Ọe...Ọe...Ọe , nó nôn thốc nôn tháo :

-Cô Vy Cô Vy , cô kSao chứ??? (tiếng chị giúp việc)

-Zạ e kSao , chị giúp e vào phòng vs ! (mặt mũi lại tái nhợt)

-Vâng , cô nện vào vai tôi !

-Chị để e nằm ở đây đc rồi , Cái bô cái bô . Ọe...ọe...ọe !

-Cô sao mà nôn nhiều giỡ vậy?? (chị giúp việc lo lắng)

-E , e nghén ! (nó cố cười)

-Nghén ư??? (chị giúp việc đần ra)

-Vâng !

Ựt ựt :

-Chị lấy giúp e cái đt trên bàn !

-Ồ cậu chủ nè !

-Chị nghe giúp e vs bảo e kSao đừng lo !

-Alo cậu chỉ hả?? Tôi Na nè !

-Chị Na hả , vợ e sao rồi???

-Vợ?? Cô Vy hả?? Cổ kSao đâu!

-Ừh vậy thì tốt rồi , chị chăm sóc cô ấy hộ e !

-À quên . cổ ấy nôn nhiều lắm ! (Chị Na hơi bị ngốc nghếch tí nhưng tốt bụng)

-CHỊ NAAA (nó cổ hét)

-Sao lại thế??? sao chị bảo cô ấy kSao mà ! Thế đã ăn gì từ lúc e đi chưa???

-Zạ zạ cổ bảo tôi nói vs cậu là cổ kSao! Zạ chưa cậu ạ , mà cổ kì ghê k ăn gì mà cũng nôn ra 1 đồng đc hihi (chị Na ngốc nghếch)

-Đc rồi đc rồi tối e sẽ về , giờ chị phải 24/24 ở cạnh cô ấy , bít chưa??? e nhờ chị đấy !

-Vâng vâng tôi bít , mà 24/24 là gì vậy??? (chị Na ngơ ngác)

-Là luôn luôn ở bên cạnh cô ấy , đến lúc e về hiểu chưa?

-Zạ hiểu rồi !

-Mà giờ chị bảo bác quản gia kêu người đi mua cháo cho Vy đi , rồi chị giúp cho cô ấy ăn bít chưa??

-Zạ bít ! tôi đi ngay đây . chào cậu ạ !

-Ừh đi luôn đi , đi kêu xong thì quay lên phòng tôi ngay để trông cô ấy bít chưa , chị mà k làm tốt là tôi đuổi việc đó hehe (hần cười đều hết nói)

-K , K cậu đừng đuổi mà , tôi sẽ làm tốt !

-Ừh thế thì làm tốt vào , thôi nhé ! Chào chị nhờ cả vào chị đó !

-A đi nghe đt lâu vậy??? (nhỏ tò mò)

-K có gì , e nghỉ ngơi đi !

-Vâng ! a hứa rồi nhé k đc đi đâu đấy !

-Ừh a bít rồi ! (hần bị sị)

20P sau Tại Nhà Hần :

-Cô cố ăn 1 chú tdi àh , k cậu chủ đuổi việc tôi đấy (chị Na ngốc nghếch đã bắt nó ăn cháo)

-Đc rồi e ăn , e ăn ! (nó cố hần)

30P sau :

-wOw cô giỏi quá , ăn hết rồi nè ! hihi (chị Na lại có 1 hành động hết sức ngốc nghếch như trẻ con)

-Hi hi , Qe...Qe...Qe ! (nó nôn thốc nôn tháo)

-Trời lại nôn hết rồi ! (chị Na buồn thiu)

-Qe...Qe...Qe , e xL , Qe...Qe...Qe...Qe ! (nó cũng đâu muốn)

-Á á á á ! trời cô sao vậy??? Lần này còn nôn ra máu nữa trời ơi , cô làm tôi sợ quá (chị Na hoảng hốt)

-Ksao đâu , e hơi mệt thôi mà ! Chị đừng lo đi xuống nhà ăn cơm đi , e muốn ngủ 1 lát !

-Ksao thực chứ??? Tôi đi ăn cơm là cổ k đc mách vs cậu chủ là tôi k ở bên cô đâu nhá ! K cậu ấy đuổi việc tôi đó !

-Ừh đc rồi mà ! e muốn ngủ chị xuống nhà đi !

-Ừh tôi xuống đâu , cô ngủ đi

Chị Na xuống lâu mà ăn cơm k ngon miệng , cứ nghĩ mãi ” Hồi chị cả mang thai đâu có nôn ra máu nhỉ ”
Vừa gặm còng gà vừa nghĩ thì Reng...Reng...Reng :

-Ừc aLo?? ai vậy??

-E , e Đức , Vy sao rồi ! Tự dưng e sốt ruột quá !

-Cổ cổ (Chị Na lấp bắp)

-Cô ấy lSao chị từ từ nói e nghe xem nào !

-Zạ tôi đã cổ hết sức bón cô ấy ăn hết bát cháu rồi , RÀO RÀO !

-RÀO RÀO là sao???

-RÀO RÀO là nôn ra hết luôn đó !

-Trời thế giờ cô ấy sao rồi ! (hấn nghe vẫn cùng đỡ lo , vì ghen ai chẳng vậy)

-Cổ ấy ngủ rồi , Nhưng lần này lạ nha , lúc chị cả tôi ghen có nôn như cổ nhưng k nôn ra máu như cô àh??

-Nôn ra máu ư??? Thật k???

-Thật mà ! (chị Na ngốc nghếch)

-Đc rồi đc rồi , thôi nhé e về liền ! (hấn hoảng hốt)

Chạy lại chỗ nhỏ :

-A xl , e phải về có việc gấp!

-A a đã hứa mà (rưng rức , chuẩn bị lại nước mắt cá sấu 1 trò quen thuộc của nhỏ)

-Vy đang ốm rất nặng ! (hấn nói 1 giọng lạnh tanh)

-Nhưng e cũng vậy?? sao giờ lúc nào e cũng chỉ có cô ta thôi??? (nước mắt chảy dần dựa)

-xL , a cô ấy là người a có thể hi sinh cả tính mạng chứ k phải e! E chỉ như là 1 người e gái! (hấn lạnh lùng như băng)

-K , e K tin ! (nó bắt đầu sốc)

-Tùy e ! a về đây , chào e !

Hấn bước đi mặc cho nhỏ kêu la gọi thế nào cũng k quay lại ! Cứ bước đi !

11. Chương 11

Tại nhà hấn :

-Na , Chị Na đâu (hấn quát , chưa thấy mặt đã thấy tiếng)

-Na chị Naaaaaaaaaaaaaaaa (k thấy ai tl , hấn quát to x2)

-Zạ ạ ! tôi đây ! (lí nhí đáp)

-Vy , Vy đâu . Gọi bác sĩ tới gấp nhanh . nhanh lên !

Vừa nó hấn vừa hốt hả chạy lên lầu , nhìn thấy bộ dạng nó mồ hôi đầm đìa , mặt mũi xanh sao ! nhìn nó mà lòng hấn quặn đau !

Tự trách mình ” Vì mình , vì mình mà cô ấy ms thế này , mình thật mất dạy , mình là 1 thằng ***** , 1 thằng đê tiện , cô ấy ms có 17 tuổi thôi mà mà đã ép cô ấy phải làm mẹ , phải chịu cái khổ mà đáng lẽ phải vài 3 chục năm nữa cô ấy ms phải chịu ” Cắt ngang dòng suy nghĩ :

-Chào cậu , cậu cho cô ấy uống thuốc chưa mà sao giờ nhìn bộ dạng của cô ấy bất ổn quá vậy??? (tiếng bác sĩ)

-Ừ ừ thì tôi tôi.... (ngập ngừng)

-Ừ thì sao???? Đã cho uống chưa??? (bác sĩ có vẻ hơi khó chịu)

-Tôi k biết , tôi ms đi ra ngoài có chút việc mà mà , mà giờ về cô ấy đã bị ra như vậy rồi (bộ mặt hối lỗi của hấn)

-Ừh tôi hiểu rồi ! Luật cũ ! (bác sĩ lạnh lùng nói)

-Luật??? Cũ???? Là sao??? (hấn ngơ ngác)

-Ra ngoài cho tôi làm việc chứ sao nữa??? Nghĩ linh tinh liên thiên cái gì vậy??? (bác sĩ cười đều)

-À ừ , tôi quên !

Rầm : cánh cửa phòng hấn đóng lại :

5p

10p

15p

20p

Cửa phòng mở ra , hấn bật dậy chạy lại chỗ bác sĩ !

-Sao sao??? cô ấy bị sao?? sao mà cứ sốt mãi vậy?? (hấn hỏi dồn dập)

-(bác sĩ mệt mỏi) cậu hỏi dồn dập vậy sao tôi trả lời , từ từ rồi tôi sẽ nói cho cậu biết mà , sao cậu phải sốt sáng vậy!

-Ừ ừ tôi tôi lo quá , ra đây ngồi đi , Chị Naaaa lấy nước cho tôi ! (có vẻ tâm trạng đã đỡ hơn chút xíu)

-Đó là hiện tượng hết sức bình thường của các bà bầu , cậu yên tâm đi rồi hết 2 tháng sẽ khỏi thôi ! (bác sĩ cười vui)

-Vậy àh , thế thì tốt quá . Cảm ơn bác sĩ ! (hấn cười k nhìn thấy tổ quốc)

-Nhưng!!! Nhưng (bác sĩ ngập ngừng)

-Sao?? Có gì thì nói đi ! (hấn từ vui vẻ chuyển sang lo sợ)

-Nhưng k hiểu cô ấy đang bị bệnh gì mà tôi k thể nào kiểm tra nổi nếu k tới viện và xé nghiệm !

-Vậy àh! thế thì có gì bất lợi cho con tôi k?? (hấn lo lắng)

-Tôi cũng k biết nữa ! vì tôi còn chưa biết là bệnh gì . Nếu hôm nào cô ấy đỡ thì cậu nên đưa cô ấy đến viện để tôi kiểm tra thì có lẽ là tốt hơn !

-Ừh chắc chắn rồi! (hấn lấy lại vẻ mặt bình tĩnh)

6 tháng sau

-A , a àh dậy đi (nó lay người hấn)

-À Ừhmm e , e xuống ăn sáng trước đi , cho a ngủ thêm 30p nữa rồi a dậy ! (hấn lí nhí nói trong tình trạng quá quá là buồn ngủ)

-Ừ vậy e xuống nhà xem tivi 1 lát 30p nữa e lên gọi a nhé ! rồi mình cùng ăn sáng! Ăn 1 mình chán lắm ! (hôn nhẹ lên trán hấn)

Từ lúc nào nó đã tình cảm như vậy , có phải nó đã thay đổi?? có phải nó đã là 1 bà mẹ thực sự???

30p sau

-A , a àh dậy đi , e đói quá rồi (nó nũng nịu)

-Vâng vâng! a dậy đây ! (mắt nhắm mắt mở hần cố trả lời)

-Dậy đi nhé , e lấy khăn quần áo sẵn cho a !

Nó đã bít cả việc chuẩn bị cả khăn cho c rửa mặt , quần áo cho c thay từ lúc nào?? Nó đã quá # , nó đã thay đổi vì!

-Khăn , bàn chải , nước , đủ cả rồi ! A ơi , Ra đánh răng đi nào! (nó đứng trong nhà tắm gọi hần)

Bật chợt nó nhìn vào gương và thấy nó đã k phải 1 Tường Vy của ngày xưa nữa rồi , đã k còn gầy gò ốm yếu như xưa nữa , đã k còn là 1 con người đau khổ như trước nữa rồi , giờ nó trân trọng những ngày được sống! vì giờ nó đang mang trong mình 1 sinh mạng nhỏ bé cần bảo vệ , chăm sóc , yêu thương , mặc dù có sắp chết nó cũng quyết tâm bảo vệ sinh mạng nhỏ bé này , vì đó là kết quả của tình yêu đầu và cũng là tình yêu cuối cùng!

Đột nhiên nó nhớ mẹ , Nó nghĩ ” k hiểu lúc mang thai mình , mẹ có hạnh phúc như mình bây giờ k? ” Cất ngang dòng suy nghĩ là đôi bàn tay mềm mại của hần ôm lấy vòng eo khủng bố của nó !

-Trời a làm gì vậy?? k mau đánh răng đi rồi còn xuống lầu ăn sáng . Để đi khám thai nào! (hạnh phúc càng nhân đôi khi ngày nó vs hần càng mặn nồng)

-Hả hả hay là ngày đi siêu âm con trai hay con gái hả , a quên mất . e xuống nhà đợi a đi a xuống liền !

12. Chương 12 End

Trời se lạnh gió thoang thoang , nắng pha lẫn len lỏi kết đôi vs ấm áp của tình yêu làm cho con người hạnh phúc , đôi khi chỉ vì cái cảm giác hạnh phúc ấy mà con người có thể đánh đổi đi cả tính mạng , để dc cảm nhận 1 lần và giờ nó đang cảm nhận hạnh phúc đan xen vs nước mắt !

Tại bệnh viện !

-Con zai??? con zai thật sao?? (hần hoảng hốt choáng váng , k tin nổi vào những gì mình vừa nghe)

-Thật , cậu có muốn xe ảnh con cậu k?? (bác sĩ cười tươi)

Cầm trên tay tấm hình , đôi mắt rưng rức , hần chạy ngay ra ngoài cửa !

0988..5555 !

-A lô ba hả?? (hần có đôi chút lo sợ biểu lộ rõ trên khuôn mặt)

-Ừh sao có việc gì hả?? (đầu dây bên kia , ông Nguyễn)

-Con , con có việc muốn nói vs ba (hần lắp bắp)

-Sao chuyện gì nói đi (giọng lạnh lùng như mọi khi)

-Con , con , con sẽ lấy vợ (hần hít 1 hơi thật sâu và lấy hết can đảm nói)

-Đúng con quyết định vậy là tốt lắm , để ba bảo vs gia đình My chuẩn bị ! (ông Nguyễn nói 1 mạch k để hần kịp chen chân vào nói)

-K , con k lấy My ! Con sẽ lấy người # . XL ba ! (giọng quả quyết)

-Cái cái gì??? thằng mất dạy này (hần Nguyễn quát lớn) mày định làm cái gì thế hả??? Con nào con nào?? mày định lấy con nào??

-Con con sẽ lấy Tường Vy ! (hần nhỏ giọng đến lí nhí)

-Tường Vy?? là con nhỏ nào?? k . nhất định k đc , mà phải lấy con My , tất cả đã bàn bạc xong rồi , 3 tháng nữa cũng là tổ chức lễ cưới !

-Con . con k thể . con nói vs ba rồi đó , tùy ba quyết định! Chào ba !

-Mày mày ! Tút..Tút

-Thằng mất dạy , mẹ nó đâu lên đây tôi bảo !

-Tôi đây , sao ông??? (mẹ hấn lên tiếng)

-Bà xem thằng con zai quý tử của bà đi (nghiêng răng ken két)

-Sao , có chuyện gì từ từ nói ! (bà Nguyễn bắt đầu lo lắng)

-Nó , nó k chịu lấy con My , nó bảo sẽ lấy 1 con nhỏ nào đó tên là Tường Vy , bà xem đi ! (ông Nguyễn nói trong tuyệt vọng)

-Từ từ , chắc nó có lý do của nó ! để mai tôi về biệt thự nc vs nó ! (bà Nguyễn xoa dịu cơn thịnh nộ của ông Nguyễn)

-Ừh tùy bà đó , chắc chắn 3 tháng nữa phải cưới !

~Tại biệt thự

-E có mệt k?? (hấn lấy khăn lau mồ hôi trên trán nó)

-E kSao , a đừng lo (nó cười hiền từ)

-Ừ , mà có a chăm sóc thì lSao có sao đc nhĩ (hấn ghẹo nó)

-Sắp làm bố rồi mà con như trẻ con ! Đúng thật là (nó trách móc)

- Yes honey!

-Đức , Đức đâu?????? (tiếng ai đó gọi hấn từ ngoài cửa vọng vào nhà)

Ngỡ ngàng , hấn cứng đờ cả người ! Lo sợ có chuyện chẳng lành sắp ập tới !

* * *

- Ai vậy??? Chị Na đâu ra xem ai (hấn lo lắng , biểu hiện sự lo lắng rõ trên khuôn mặt)

-Má đây , mày đang làm gì mà k ra đón mẹ hả??? (bà Nguyễn nói giọng trách móc)

-Zạ ạ đâu có gì , má tới đây có việc gì thế??? (hấn đỏ mồ hôi)

-Có chuyện cần nói vs mày !

Từ lúc bước vào nhà bà quên chưa quan sát xung quanh xem có gì thay đổi k , lượn 1 vòng thì bà Nguyễn chỗ mất ra , k thể tin nổi những gì mình thấy , bà cứ nuốt nước bọt ừng ực , rồi la toáng lên !!!

-Thằng mất dạy kia!!! Mày mày làm cái gì thế hả??? Con nhỏ này là ai??? (chỉ thẳng vào nó và thét)

-Zạ ạ , là!

-Là ai hả thằng ***** ..!

-Là vợ con! (hấn cùng hét lên)

K kìm đc càn xúc và Nguyễn đi tới chỗ hấn rồi BỐP , nó chẳng biết làm gì ngoài ngồi yên nhìn mọi việc diễn ra mà k thể giúp đỡ hay ngăn cả !

-Má đánh đủ chưa??? đủ rồi thì ngồi xuống đi , con có chuyện muốn nói !

-Mày , mày có chuyện gì nói đi , tao sắp k chịu nổi rồi ! (mặt bà phùng phùng như lửa)

-Như đã nói . Con sẽ lấy My , con sẽ lấy Vy , con yêu Vy và chúng con đã có con ! Nói thế mẹ hiểu rồi chứ (k kịp để bà Nguyễn nói xen vào , hấn nói 1 mạch)

-Trời tao k chịu nổi nữa rồi , mày mày thật quá đáng , mày bít mày ms chỉ học lớp 11 k hả??? mà mày đã có con rồi hả thằng kia (vừa nói vừa nghiêng răng ken két)

-Thì sao??? thế mẹ cũng đã bắt con lấy My rồi đó ! (hấn cãi ngang)

-Mày mày , mày giỏi lắm , tao sẽ nc vs mày sau , mày cứ đợi đấy , xem ba mày có tha ày k !

Nói xong bà Nguyễn đứng dậy và bỏ đi , còn về nó thì đổ mồ hôi ướt đầm cái váy bầu hồng xinh xắn và rồi ngất lịm đi ! trong khi mê sản nó có nghe thấy tiếng Đức gọi nó :

-Vy Vy ơi , Vy ơi !!

20p sau :

-Thật là , tôi đã kêu cậu đưa cô ấy đến viện để xét nghiệm rồi cơ mà (tiếng bS quen thuộc)

-Tôi , tôi quên mất ! (hấn ngãi đầu)

-Giờ sức khỏe cô ấy rất yếu ! cậu hãy chăm sóc cho cô ấy cẩn thận , hãy tẩm bổ thật nhiều vào cho cô ấy !

-Ừ ừ tôi hiểu , cảm ơn ông !

Sáng hôm sau :

Reng reng , tiếng chuông đt của nó , nó tỉnh dậy và thấy hấn vẫn đang ngủ rất say , nó hôn nhẹ lên trán hấn ! và dậy xem ai gọi !

1 số lạ , nó hơi tò mò và vào nhà tắm rồi gọi tới số lạ đấy ! Sau 5p nC vs đầu giây của số lạ , nó vội vàng thay quần áo rồi đi đâu đó !

20P sau Tại quán cafe cạnh siêu thị :

Tiến lại gần bàn của 1 phụ nữ ăn mặc sang trọng , mái tóc xoăn vàng bồng bênh , cặp kính đen sang trọng sáng loáng vs những hạn kim cường đính thành khung kính !

-Zà cháu chào cô ! (nó cúi chào người phụ nữ)

-Ngồi xuống đi , tôi có 1 việc nói vs cô !

-Vâng , cô cứ nói ! (nó nhỏ nhẹ đáp)

-Cái thai , cái thai trong bụng cô là của thằng Đức thật sao??? (tiếng người phụ nữ , k ai # là mẹ Đức)

-Vâng !

Sau cuộc nC nó bước mệt mỏi về biệt thự ! Về tới , hấn vẫn chưa ngủ dậy , chắc là cả đêm hq chăm sóc cho nó nên giờ ms ngủ như vậy ! Nó bước lên phòng , nhìn hấn rồi lặng lẽ bước đi .

12h trưa , hấn tỉnh dậy , vừa mở mắt ra đã gọi nó om sòm ” Vy , vợ yêu ơi , vợ yêu ! ” gọi mãi mà k thấy nó trả lời rồi bỗng đt hấn reo :

-Alo , lại có chuyện gì nữa đây ! (hấn cáu kỉnh)

-Nếu cuối tháng mày k kết hôn vs con My thì đừng bh mong gặp đc con Vy ! (đầu giây bên kia hăm dọa)

-Bà , bà đã làm gì Vy hả??

-Tao chẳng làm gì cả , mày hãy nghe lời tao = k đừng bh hối hận !

Tút tut :

Hấn lo lắng , gọi lại :

-Bà , bà đừng làm Vy , đc đc tôi sẽ nghe theo lời bà , bà hãy thả Vy ra và để cô ấy yên ! tôi sẽ làm tất cả những gì bà nói ! **TẤT CẢ** .

-Tốt , tốt lắm , thay quần áo đi rồi tao kêu con My sang nhà rồi 2 đứa đi sắm đồ cuối , hãy cư xử cho đúng , đừng để tao thất vọng !

-Đc đc , đừng làm hại Vy !

Hắn đã đi tìm nó những điều vô ích , tới nhà nó thì khóa cửa , ngoài nhà nó ra nó còn đi đâu đc??? nhưng nhà nó cũng đã khóa cửa ! chắc nó bỏ đi thật rồi , hắn lặng lẽ quay về !

Vào 1 cái đã đến ngày cử hành hôn lễ , miệng cười nhưng hắn nhưng tim tan nát , nước mắt ẩn đằng sau đôi mắt đăm chiêu .

Cốc cốc :

-Vào đi !

-Zạ cậu chủ có bà chủ tới ! (bác quản gia)

-Bảo bà ta , tôi xuống bây giờ !

Hắn lê lét thân hình mệt mỏi xuống nhà , nhìn thấy bà ta hắn càng k chịu nổi , tội lỗi hối hận đau khổ cán đứt , tất cả những gì hắn phải chịu thì giờ đây nhìn thấy bà ta thì nỗi đau lại nhân đôi !

-Bà kêu tôi có việc gì???

-Má mang bộ lễ má tự tay may tới cho con , để ngày mai con mặc làm lễ cưới ! (Bà Nguyễn cười tươi)

-Cảm ơn !

Nói xong hắn bỏ lên phòng !

Cả đêm hắn k ngủ , ngồi nhìn tấm ảnh thằng con zai bé bỏng của hắn :

-Con à , con và mẹ giờ ra sao?? có tốt k??

-Con phải ngoan đừng hành mẹ nha , Ba k có ở đó để chăm sóc ẹ và con nên con phải ngoan , bít k hả??

Vừa nói 2 hàng nước mắt trải dài ướt đẫm tấm ảnh !

Sáng hôm sau :

-Còn làm gì mà k mau ra đây hả??? (tiếng ba hắn la)

-Tôi xuống đây ! (hắn từ trên lầu xuống)

-Nhanh lên sắp chễ tới nơi rồi !

Tại kSạn :

-Xin chào quý vị : hnay chúng ta tới để dự đám cưới của cậu Đức và cô My , xin mọi người cho 1 tràng vỗ tay !

Bước vào lễ đường , mặt nhỏ có vẻ lo lắng hoảng hốt , còn về hắn thì vẫn vẻ mặt lạnh như tuyết !

Kết thúc buổi lễ !

-Bà có thể cho tôi gặp Vy đc rồi chứ??

-Hãy về nhà đi , đừng bh gặp con nhỏ nữa !

-Bà bà đã nói nếu tôi lấy My bà sẽ cho tôi gặp Vy cơ mà (hắn gầm gừ)

-Thế thích tính mạng nó còn hay mất??

-Tôi , tôi hiểu rồi , bà đừng làm hại mẹ con cô ấy !

Tại biệt thự :

-A đi tắm đi (giọng nhỏ My)

-Ừ (hần lạnh lùng)

20p sau :

-Cô ngủ đi , tôi sẽ sang phòng bên cạnh ngủ ! (hần nóng xong thì bước đi)

-A , a k nhớ lời mẹ a nói gì hả??? (nhỏ tức sôi máu)

-Có , tôi đã làm theo lời bà ta , tôi đã cưới cô !

-A , a thật quá quái , a hãy nhớ giờ chúng ta đã là vợ chồng k thay đổi đc gì đâu nên a đừng có cố chấp !

-Tùy cô muốn nói gì thì nói , tôi sẽ k ngủ chung giường vs cô !

Tại phòng bên cạnh :

Cốc cốc cốc :

-Vào đi ! (hần mệt mỏi đáp)

-A sẽ k hối hận chứ?? (nhỏ hăm dọa)

-Hối hận??? hối hận cái gì??? (hần có đôi chút tò mò)

-Nếu a làm theo tôi bảo , tôi sẽ cho a biết tin tức của con Vy! a nghĩ thế nào??? (nhỏ cười nham hiểm)

-Cô , cô nói thật chứ???

-Tôi mà phải nói đùa hả???

-Đc , cô nói đi !

-A hãy làm những gì mà 1 người chồng đáng phải làm !

-Đc tôi sẽ đối tốt vs cô , rồi cô đưa địa chỉ của Vy cho tôi ! (hần chìa tay ra)

-ồ no no , k dễ vậy đâu!! tôi đã nói hết đâu!

-Cô còn muốn gì nữa???

-Hãy làm chuyện mà vợ chồng phải làm trong ngày động phòng (nhỏ cười nham hiểm)

-Cô , cô bị điên hả?? tôi sẽ k làm vs ai ngoài Vy ! (hần quả quyết)

-Vậy đc thôi , đừng hối hận nhé !

Nói xong nhỏ bước về phòng , trong bụng thầm nghĩ chắc chắn hần sẽ đồng ý , và rồi nhỏ có thai thì sẽ trối chân đc hần , tự nghĩ tự khâm phục mình vì 1 mưu kế quá hoàn hảo . Cắt ngang dòng suy nghĩ !

Cốc cốc !

-Vào đi ! Thay đổi suy nghĩ rồi hả??? (nhỏ cười đắc trí)

-Ừ , cô đã hứa , sẽ nói rồi đấy , đừng nuốt lời ! (hần buồn thui)

-Đc , tôi sẽ k bh nuốt lời ! Vậy đóng cửa vào đi và tắt đèn đi ! Lại đây !

Hần trần trù , trong lòng đau lắm , nếu làm chuyện đó thì hần quả là 1 người tồi tệ vì đã phản bội nó , nhưng biết sao đây , vì nó hần phải làm cái chuyện đó !

-Mau cởi đồ ra và làm đi , a định đợi đến sáng àh??? (nhỏ dục hần)

-Sao cô phải nóng vội thế???

-A k nhanh tôi đổi ý và suốt cả đời này a sẽ k bh đc gặp con Vy đâu ! (vẫn giọng điệu hăm dọa)

Cởi bỏ xiêm y còn để lại gì ngoài thân xác vô hồn . Sao cũng là cảm giác gia thịt chạm vào nhau nhưng sao giờ đây hẳn thấy đau nhói , 10p sau :

-Này , tsao a đã đứng dậy rồi hả??? (nhỏ cái gắt)

-Tôi mệt ! hnay tôi uống hơi nhiều rượu !

-A a để lắm !

-Cô hãy thực hiện lời nói đi !

-À ừ quên mất , nó ở nhà nó đấy , a về nhà nó mà gặp nó !

Hắn hùng hục chạy tới nhà nó , ôi k thể nào , k thể như thế , đây có phải sự thật k??? Đứng trước cổng hẳn khụy xuống , 2 hàng lệ tuôn rơi !

-Ms có 1 tháng k gặp , tsao mọi việc lại thành như thế này??? Vy ơi e đang đùa a phải k??

Nén đau thương hẳn bước vào nhà !

-Ôi mọi việc là thật sao???

Quỳ trước quan tài nó , hẳn khóc đến ướt hết cả mặt thì bỗng 1 người phụ nữ kéo hẳn đứng dậy và gọi hẳn vào 1 cái phòng !

-Cậu là Đức!

-Vâng , chào bác , tsao mọi chuyện lại ra như vậy hả bác??? Tsao Vy lại nằm kia hả bác??? (hẳn lay người phụ nữ)

-Sáng nay , khi tôi đi làm thì con bé nặng nề đòi đưa tôi đi , đi qua đường tôi k để ý thì có 1 chiếc mô tô phóng rất nhanh lao tới chỗ tôi , huhu . (k kịp để nước mắt mẹ Vy bật khóc)

-Bác , bác nói tiếp đi !

-Nó chạy lại đẩy tôi ra , thế là chiếc mô tô đó đâm thẳng vào nó , lúc đưa nó vào viện thì bác sĩ báo tình trạng sức khỏe rất yếu , mất máu nhiều ! nên , nên nó đã chết ngay khi vừa vào tới viện !

-K , k phải vậy , cháu k tin , cháu xin bác đừng đùa cháu nữa , gọi Vy ra cho cháu gặp đi , cháu nhớ cô ấy lắm , cháu xin bác (nước mắt tuôn rơi)

-Tôi đùa cậu làm gì chứ!

-Thế , thế con cháu đâu???

-Lúc vào viện , bác sĩ đã mổ đưa đứa bé ra nhưng là đẻ non phổi chưa hình thành nên , nên cũng đã chết rồi !

-Mọi việc sao lại thành như thế này???

-À còn có 1 bức thư nó nhờ tôi gửi cho cậu , nhưng khi mang tới nhà cậu thì 1 người đàn ông bảo tôi mang về ! và nói cậu sẽ làm đám cưới , mong con Vy đừng bao giờ đến làm phiền nữa !

Bà La lấy trong tủ ra 1 bức thư !

Cầm lá thư trên tay , 2 hàng nước mắt đua nhau chảy xuống !

Ngày 26/6 :

Trời nắng , cái nắng của mùa hè , cái nắng chói chang , e tỉnh dậy sau giấc ngủ dài và rất nhớ a ! buổi sáng hnay k phải như buổi sáng mọi ngày , đã k phải như những ngày hạnh phúc e để ở bên a , đã k để nghe a gọi vợ yêu trước khi tỉnh dậy , đã k còn để a ôm vào lòng mỗi đêm e nằm mơ thấy ác mộng , giờ đây e phải thức dậy sau 1 đêm mệt mỏi , sao giờ ms đang là tháng 6 , cái tháng hè mát mẻ mà sao e thấy lạnh quá , lạnh vì k có anh nằm bên ! a giờ này sao rồi?? có nhớ e k?? tại sao e đã đi được 1 tuần mà a k đi tìm e??? hay a k hề yêu e??? xL a , e phải đi , e k muốn bỏ đi mà k nói vs a 1 lời nào nhưng vì e nghĩ a sẽ ngăn cản

e , k để e đi nên e đành phải lặng lẽ ra đi , xL a người e yêu ! a hãy sống thật tốt nhé , duyên mỏng chẳng trách tình k sâu!

Đêm hôm đó hấn quỳ trước quan nó cả đêm , sáng hôm sau thì đứng dậy xin phép đi về !

Tại nhà hấn :

-A đi đâu mà giờ này ms về hả?? (nhỏ Mỹ)

K nói năng gì hấn đi thẳng lên phòng !

Cứ thế cả cả sáng k thấy hấn bước ra khỏi phòng , đến tối thì nhỏ lên gọi hấn xuống ăn cơm thì k tới nổi và mắt mình , và bật cười !

-Này này a điên hả??? đi ngủ mà cũng mặc lê?? (đứng ngoài cửa nhỏ nói)

Mãi k thấy hấn trả lời , nhỏ tiến lại gần , lay người hấn nhưng k thấy phản ứng gì . Nhỏ giơ tay lên tát hấn BỐP 1 cái mà vẫn k thấy phản ứng gì , thì đưa tay lên mũi hấn thì thấy đã k thở nữa , nhỏ hốt hoảng gọi bác quản gia và đưa hấn vào viện !

Tại viện :

Cách cửa phòng cấp cứu mở ra !

-Bác sĩ bác sĩ , Chồng tôi sao rồi??? (nhỏ hốt hoảng , mắt mũi tái nhợt , nước mắt dàn dụa)

-xL cô và gia đình , tôi đã làm hết khả năng , nhưng cậu nhà uống quá nhiều thuốc ngủ ! khi tới đây thì đã quá muộn , xin chia buồn vs gia đình !

The enD

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-phuc-ngan-ngui-doi-anh-nhe>